

Utorak, 7. februar 2006.
Svedok Ljubica Došen
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak 14.18 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Dobar dan i vama gospođo Došen. Hteo bih da vas podsetim na svečanu izjavu koji ste dali juče, na početku davanja iskaza koja još uvek na snazi. Gospodin Vasić ima nekoliko pitanja za vas, on brani jednog od optuženih pred ovim Sudom. Gospodine Vasiću, izvolite, imate reč.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Dobar dan. Dobar dan svima u sudnici. Dobar dan gospođo Došen.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pre nego što počnem ispitivanje, zamolio bih vas da s obzirom da oboje govorimo istim jezikom koji... zbog prevodilaca sačekate da prođe neko vreme nakon mog pitanja, pre nego što vi počnete sa svojim odgovorom da bi obe rečenice bile prevedene i kako bi svi u sudnici razumeli šta mi razgovaramo. Juče ste na pitanje moje uvažene kolegice rekli da je vaš prvi suprug bio oficir JNA, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Sa njim ste imali dvoje dece, ćerku rođenu 1969. godine i sina rođenog 1971. godine.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Od supruga ste se razveli 1974. godine kada su deca ...

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas da li su deca živela sa vama ili sa vašim suprugom nakon razvoda?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Samnom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: 1975. godine ste se udali za gospodina Martina Došena, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: On je takođe imao dvoje dece iz prvog braka, ćerku Danijelu, rođenu 1972. godine i sina Alena, rođenog 1973. godine, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li su i njegova deca živela sa vama, nakon što ste se udali za gospodina Martina Došena?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Sa njihovom majkom, Marijom Božanović, ali su dolazili vikendom kod nas.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. 1977. godine vam se rodila ćerka Tanja, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vi ste tada živeli u kući u ulici Moše Pijade kako ste nam rekli. Možete li nam reći koji je to deo Vukovara?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da bi vam bilo najjasnije, to je u blizini "Name" i dvorca Eltza, između dvorca i "Name", sad nema više te građevine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. S obzirom da se radi o porodičnoj kući, da li su sa vama živeli braća i sestre gospodina Martina Došena ili ste živeli sami? Kao porodica.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Kao porodica sami.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste nam, nakon što ste radili "Borovu" u jednom trenutku otvorili sa vašim suprugom, riblji restoran koji se zvao "Martina". Da li nam možete reći gde se nalazio taj riblji restoran?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da. On se nalazio na otoku, preko puta, jel' grada Vukovara, kad se pređe Dunav na tom otoku, Mala Ada, jel'?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da je vaš suprug bio profesionalni ribar. Možete li nam reći čime se bavio pre nego što je postao profesionalni ribar?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Moj muž je, kao i ja, bio zaposlenik Kombinata "Borovo". Ali smo oba dvoje dali otkaz i počeli se baviti privatnim ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Vaš suprug se ranije bavio i sportom. Da li mi možete reći kojim se sportom bavio?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, moj muž je bio bokser za Bokserski klub "Borovo".

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li mi možete reći da li je vaš suprug poznao Željka Ražnatovića Arkana?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, moj muž je poznavao Željka, mislim to su bili nekakvi... kockarska neka poznanstva. Koliko je mene muž upoznao s tim.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Izvinite, ali moram da vas pitam da li je vaš muž nekada došao u sukob sa zakonom?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Kao maloljetnik mislim da je imao problema sa zakonom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da je vaš suprug bio član stranke HDZ i da je podržavao zapravo one stavove koje je iznosila stranka 1990. godine, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Tako mi je on rekao, on je to odlučio. Ja ne mogu u njegovo ime reći šta je on to simpatizirao. Ja mogu reći za sebe, a za njega ipak ne bih.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče ste nam rekli da vi niste bili član stranke, stoga vas o tome dalje neću pitati. Pitaću vas nešto drugo. Da li su braća gospodina Martina Došena takođe bili članovi HDZ-a?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, oni su bili članovi Jugoslavenske stranke.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je vaš surug i da li ste vi poznavali gospodina Tomislava Merčepa?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je vaš suprug, u svom delovanju u stranci sarađivao sa gospodinom Merčepom?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja baš točno ne znam, ali mislim da da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je vaš suprug bio ne samo član te stranke nego je i finansijski podržavao stranku donacijama?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja mislim da da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je vaš suprug, zajedno sa gospodinom Merčepom učestvovao u nabavci 700 *kalashnikova* za članove Hrvatske demokratske zajednice?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Uz najbolju volju, mislim stvarno vam ja tu ne mogu puno pomoći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam, samo radi transkripta, to je strana 4, red 14, piše "200 *kalashnikova*", a u pitanju je 700. Hvala vam. Rekli ste nam, koliko sam shvatio, da vi ne znate da li je vaš suprug učestvovao... Da li znate da je gospodin Merčep za pripadnike Hrvatske demokratske zajednice pribavio ovih 700 *kalashnikova*?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Možda je moj suprug znao, ali ja sigurno ne jer ja nisam bila s tim upoznata niti uključena u to.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospođo. Da li ste vi dali izjavu istražitelju Tužilaštva 22. avgusta 1995. godine? Da li se toga sećate?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, jesam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste istražitelju Tužilaštva u toj izjavi rekli da je lokalni HDZ-e kupio oko 700 "kalašnjikova" u avgustu 1991. godine?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, ali ja sam rekla da sam ja čula da su pričali da je Martin bio donator u kupovini toga oružja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi da li vam je suprug pričao da li je došlo u proleće 1991. godine do formiranja dobrovoljačkih odreda HDZ-a koje je formirao gospodin Tomislav Merčep?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da budem iskrena ...

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma, molim vas samo trenutak.

TUŽITELJKA TUMA: Ja se izvinjavam što prekidam, ali ako se vratimo na izjavu Tužilaštvu i na mesto na koje se Odbrana poziva u toj izjavi, a to je u zadnjem pasusu i to u zadnjoj rečenici. Tu se kaže da je "lokalni HDZ-e kupio oko 700 *kalashnikov* pušaka", ali u transkriptu ovde je to na drugi način rečeno. Zar nije li bilo tako? Ja sam čula da je ...

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma, govorite u mikrofona.

TUŽITELJKA TUMA: Oprostite. Dakle: "Ja sam čula da ljudi govore da je Martin bio jedan od donatora pri nabavci tog oružja".

SUDIJA PARKER: To je svedokinja rekla. Molim vas možda vi niste gospodine Vasiću niste tačno citirali izjavu.

TUŽITELJKA TUMA: Pa ja sam upravo to htela da kažem.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja sam tačno citirao izjavu i nisam pitao gospođu u vezi donacije. Čini mi se da ja nisam citirao da je ona ranije rekla da je gospodin Martin bio donator, to nam je ona danas rekla. U stvari da je čula, nije nam rekla da je bio donator.

SUDIJA PARKER: Ona je rekla da ne zna da li je on davao neke priloge, ali ona je priznala da je Tužilaštvu rekla da je čula da jeste. Mislim da smo do toga došli. Da, gospođo Tuma?

TUŽITELJKA TUMA: Ja nemam više komentara, hvala.

SUDIJA PARKER: Izvinite. U redu. Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Da se vratimo na period nakon maja 1991. godine. Juče ste nam govorili o događajima koji su se odigrali tada i situaciji koja je bila nakon toga u Vukovaru, mene interesuje da li vam je poznato da su u Vukovaru tada promenjeni rukovodioci u određenim privrednim preduzećima, koji su bili srpske nacionalnosti i na njihovo mesto su došli rukovodioci koji su bili hrvatske nacionalnosti. Da li vam je to poznato?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Uz najbolju volju stvarno ne bih znala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi da li ste dakle u maju, junu te godine čuli eksplozije koje su odjekivale u Vukovaru?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Više u Borovu Naselju nego kod nas. Kod nas su kasnije, tamo u sedmom mjesecu 'jel', počele, ali u Borovu je već više bilo.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li su noću odjekivali rafali koji su ispaljivani iz automobila u pokretu? Da li ste to čuli, da li vam je poznato?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa mislim već smo tada bili svi nemirni, pa svakakav šum i bilo kakvo kretanje je već bilo sumnjivo iskreno govoreći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi gospođo gde su živela braća gospodina Martina Došena, Tadija i Ivan, u kom delu Vukovara?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Tadija, on je bio u zgradi svojoj u Dunavskoj broj 1, a braco Ivan, on je bio sa mamom Marijom na Olajnici broj 12 kao i ja, je l'?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Za Olajnicu znamo otprilike gde se nalazi. Recite mi, ovaj stan u Dunavskoj, koji je to deo Vukovara? Gde je stanovao gospodin Tadija?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To su vam dva solitera jedan i dva, na samoj obali Dunava kod skele, gdi je nekada skela stajala, vukovarska. Znači isto kod dvorca Eltz.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da se vaš suprug bavio ribarenjem profesionalno. Moram da vas pitam, u periodu dakle juni, juli, početak avgusta 1991. godine, da li je ikada našao neki leš u Dunavu dok je ribario?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, a za vašu informaciju pomogao je srpskom stanovništvu dosta da pređe preko Dunava. Sa njegovim čamcem.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno gospođo. Recite mi, zbog čega su Srbi bežali preko Dunava? Šta je bio razlog tome?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne znam, stvarno ne znam, jer ne znam da su bili ugroženi, bar ne što se mene i moje obitelji tiče, a zašto su inače napuštali, to samo oni znaju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste da ne znate da li su bili ugroženi, no da li su vam neki od vaših prijatelja srpske nacionalnosti pričali da se osećaju ugroženim?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa neki, nisu pričali da se plaše da su ugroženi, nego da im se ne sviđa to što se dešava i da bi oni ipak otišli. I otišli su.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče ste nam rekli da su u jednom trenutku stanovnici Vukovara se organizovali i uveli straže u gradu kako se ne bi moglo doći do centra grada iz ovih okolnih sela. Da bi bila kontrola, dakle ulaska u grad. Mene interesuje da li je to podrazumevalo postavljanje barikada na ovim rubnim delovima grada, kao što je Borovo Naselje, Mitnica, Sajmište prema Negoslavicima?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja ako bih vam pričala o Mitnici... O Sajmištu nećemo. Onda bih vam mogla reći samo što sam čula ili što su pričali, a ja osobno nikada nisam išla van centra grada.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Recite mi molim vas gospođo, da li su braća gospodina Martina Došena u jednom trenutku pristupila Zboru narodne garde?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Za Tadiju mislim da je bio na straži, a za Ivana mislim da je bio sa Merčepom. Mislim ono... videli su ga, mislim stvarno... Ja opet vam moram reći da sam ja bila oko djece i u kući i da ne znam šta se dešavalo kod muških i što su oni odlučivali.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li znate da li je Zboru narodne garde pristupio sin gospodina Martina Došena, Alen? Da li to znate i da li znate da je on bio ranjen u jednom trenutku?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, znam jer Alen je dolazio iz Borova Naselja kod nas u Vukovar i onda je bio ranjenik. Da li je bio u Zboru narodne garde ili je bio samo na straži, ne znam kako se to vodi.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li znate za Martina Jakubovskog, da li je on bio pripadnik neke formacije u Vukovaru?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, mali Martin je bio ...

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pripadnik ZNG-a, Zbora narodne garde?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, on se registrovao, on je registrovan kao pripadnik.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče ste nam rekli gde je bio vaš suprug u toku borbi za Vukovar. Interesuje me samo da li je on bio rezervni oficir odnosno pričuvni časnik u formaciji u kojoj je bio raspoređen?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, on nije bio pričuvni časnik, on je dobio časničkog namjesnika od ministarstva sada u Hrvatskoj, tako mu je to, a inače kao prije, dok je bio u Vukovaru dok je to tek počelo, nije nikad bio nikakav časnik.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Juče ste nam govorili o tome kada je vaš suprug bio ranjen u događajima koji su se odvijali u Vukovaru 1991. godine. Rekli ste nam da je prvi put ranjen u avgustu 1991. godine. Mene interesuje kada je drugi put bio ranjen? Da li znate?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Drugi put je bio ranjen kad je poginuo Tadijin nećak Velibor, na cesti je ležao i onda je Martin saznao za to i išao je da ga povuče sa ceste da bi ga mogli jel' skloniti, al' preko puta mu je majka, još uvijek nije znala da je poginuo i onda je, iz pravca Dunava ga je pogodio snajper u ruku tako da je imao je imao prostrelnu ranu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li ste gospođo istražiteljima Tužilaštva rekli da je vaš suprug prvi put ranjen u avgustu, kada ga je geler pogodio u nogu, a drugi put u septembru kada ga je snajper pogodio u ruku? Da li se toga sećate?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da. Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li nam možete reći, ako se sećate, ko vam je tada javio da je on ranjen taj drugi put, kada ga je pogodio snajper? Ako se sećate.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Martin je došao... Da, pa Martin je došao kući iz bolnice, oni su mu to sanirali i metili longetu na ruku i onda je on došao na Olajnicu i tu je bio sve vreme dok nije pao sa kata, dok nije otišao u bolnicu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vam je tada rekao koji ga je lekar primio i koji mu je lekar obradio tu ranu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Nemojte me držati tačno za riječ, da li doktor Aleksijević ili doktor Njavro, ali jedan od njih dvojice je.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Ako se sećate, recite mi, tom prilikom je li to bila prostrelna rana koja je prošla kroz mišićno tkivo ili je ta rana izazvala komplikaciju i lom eventualno kostiju? Ako se sećate.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To je prostrelna rana kroz mišićno tkivo... Ne, ne kost.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi, vi na žalost ne posedujete originalnu bolničku dokumentaciju u vezi sa ovim ranjavanjem, pretpostavljam da to, u vezi sa ovim ranjavanjem koje se desilo iz snajpera, da li posedujete bolničku dokumentaciju?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Za tu prostrelnu ranu ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Vi ste, kao što ste juče rekli mojoj uvaženoj kolegici iz Tužilaštva, za potrebe regulisanja određenih statusa pribavili mišljenje doktora Aleksijevića o povređivanju vašeg supruga koje je juče uvedeno kao dokaz pod brojem 174. Da li nam možete reći na osnovu čega je doktor Aleksijević napisao ovaj nalaz koji nosi naslov "Istorija bolesti"?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, jer doktor Aleksijević ga je i liječio u vukovarskoj bolnici. A meni je taj dokumenat potreban bio za dokazivanje za Martina, jer njega nema, morala sam ja dokazati da je on taj, jel'?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da gospodo, to sam razumeo. Dakle, gospodin Aleksijević nije imao nikakvu dokumentaciju bolničku kada je napisao ovaj izveštaj, to je uradio iz svog sećanja, jel' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To imate i na ovome drugome dokumentu što ja imam original, što piše od čega je Martin, zašto je Martin ležao i bolnici od 16. jedanaestog 1991. godine.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam puno. U ovom izveštaju koji je gospodin Aleksijević napisao, ne stoji da se radi o prostrelnoj rani mišićnog tkiva već da se radi o "prostrelini desnog lakta sa kompliciranom mnogokomadnom frakturom kostiju". To je potpuno drugačije od onoga šta ste nam vi rekli odnosno od onoga o čemu vi imate saznanje?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa ja nisam doktor medicine, vjerojatno doktor Aleksijević zna više o tome nego ja, za mene je to bila prostrelna rana, a sad kakve su komplikacije... Možda su komplikacije nastupile kad je Martin pao sa kata, pa je... jer je tada tu ruku imao pod longetom. Možda prilikom toga pada, možda je došlo do povrijede i kosti lakta, jer je ta ruka već bila ranjena kad je on pao sa kata, sa balkona, jel'?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Izvinite, moramo da sačekamo da se završi prevod. Malopre ste bili sigurni da je u pitanju bio mišić. Da li sada smatrate da postoji mogućnost da je povreda onakva kakvu je opisao gospodin, to jest doktor Aleksijević?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, ja vjerujem doktoru Aleksijeviću.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Hvala vam. Juče ste nam govorili o tome da je vaš suprug 16. jedanaestog zadobio onu povredu zbog koje je tog dana odvežen u vukovarsku bolnicu. Recite mi od kada ste prešli, kako ste to rekli juče mojoj uvaženoj kolegini iz vaše kuće u stan u Olajnici, da li ste vi sve vreme sa suprugom i ćerkom bili u ovom stanu na trećem spratu te zgrade?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Koliko je ta zgrada imala spratova, da li nam možete reći?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Sedam.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: To je jedna od ređih visokih zgrada u Vukovaru, nije ih bilo mnogo, jel' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To vam je celo naselje Olajnica, tu imate 18 zgrada.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A u drugim delovima Vukovara uključujući Borovo Naselje, da li sam u pravu ako kažem da su uglavnom bile niske zgrade i da nije bilo visokih zgrada osim u Olajnici?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Niste u pravu. Jer imate tri, četiri naselja sa takvim zgradama u Vukovaru. Imate kod bolnice, imate iza bolnice, imate ovamo prema Sajmištu, mislim da ne nabrajam, sad ima tri, četiri naselja.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite mi da li ste čuli, da li su u svim ovim naseljima ljudi živeli u svojim stanovima ili su živeli u skloništima?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Te zgrade, bar za Olajnicu što ja znam, mi ni jedna od zgrada nemamo podrum, niti sklonište. Jedino je bilo baš sklonište koje je napravljeno prije rata za potrebe... Ne znam, nekakvih nezgoda, to je baš bilo... Ali je tu bilo puno ljudi, tako da nisu mogli svi, iz tog naselja biti svi u tom skloništu, pa smo ostajali po zgradama.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Radi se, pretpostavljam o atomskom skloništu, jel' tako? Koje je pravljeno za posebne slučajeve.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zar se niste plašili da ostajete u stanu u višespratnici, uprkos onome šta ste nam juče govorili o intenzitetu napada na Vukovar? Zar vas nije bio strah za sebe, za ćerku?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, strah me je bio, zato i nisam sad kod vas, tu u sudnici, jer imam klaustrofobiju. Ne mogu izaći van, ne mogu biti unutra u zatvorenom prostoru, ja moram da izađem napolje jer nismo mogli nigdje iz zgrade, a nismo mogli u sklonište jer nije bilo mjesta.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zar niste mogli potražiti neko drugo sklonište s obzirom da je vaš suprug bio na dužnosti u neposrednom okruženju Kriznog štaba odbrane Vukovara?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, tamo nismo mogli biti, jer tamo nije ni bilo žena i djece i moj muž nije htio da mi budemo blizu njega, on je htio da smo mi među drugim ženama i djecom, da ima oko nas nekoga.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče ste nam rekli da ste posmatrali artiljerijske napade na ljude koji su išli po vodu. Da li nam možete reći odakle ste to posmatrali i koji je to, koje je to doba godine, ako se sećate?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, sjećam se, to je već bilo deseti mjesec, hladno, mi prozora nismo imali, a moj stan gleda tačno prema toj kući gdi je bio bunar jer je tako okrenuta zgrada prema tim kućama i tako da se iz moga stana vidi taj bunar, mislim vidi se ta kuća u čijem dvorištu je bio bunar.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Taj bunar se dakle nalazio između kuća ako dobro razumem, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa u dvorištu kuće, jel'.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Pa mislim... a do nje je druga kuća, s druge strane opet ima kuća, na to mislim?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, e to tako, da, samo što više nisu bile kuće, jer su bile srušene.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Složićete se samnom da je bunar u takvom okuženju bio teško vidljiv, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa za mene možda da, ali vjerojatno su znali gdi postoje arterski bunari, vjerojatno su po mome saznanju... kasnije, kad smo pričali, se ispostavilo da je geodet koji je radio te bunare i koji je znao gdi su bunari, da je bio u vojarni, a ja vam točno ni ne znam njegovu ime, tako sam čula priče.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je on pripadao onoj grupi ljudi za koju ste nam juče rekli naziv rezervisti, koji su bili uglavnom lokalno stanovništvo, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Može biti, ali ja ne smem to tvrditi, jer ne znam točno i ne poznam čovjeka. Ali su priče bile.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je to bio čovek koji je iz Vukovara ili je došao negde sa strane, šta ste čuli po toj priči? Da li je to domaći čovek?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, ja sam čula da je Vukovaračin.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. A recite mi da li ste ikada čuli za postojanje jedinica Srpske teritorijalne odbrane Vukovara?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala. Recite mi koliko je bio udaljen taj bunar o kome govorite od vašeg solitera?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa, ja da budem iskrena, jedno 100 metara, mislim da ne pretjeram, da ne bude ni puno više, ni manje, ali tako. Kao kad prođete jedno malo veće dvorište.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Zar to nije bliska udaljenost da bi sa prozora gledali ako tamo padaju granate, zar vas nije bilo strah da ne budete pogođeni u stanu u kom ste se nalazili?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Znao, ako nemate vode i nekoga zamolite da vam donese jedan kanister vode, onda i gledate. Mislim sa strahom smo se pomirili. Iskreno govoreći jednostavno smo naučili živiti sa tim strahom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, mogu da razumem da ste se vi pomirili, ali zar ste se pomirili i sa tim da se nešto može desiti vašoj ćerki?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, moja ćerka je znala, kao i ja, da nemamo kuda. Da moramo tu da budemo i jednostavno smo naučili tako živjeti i mogu vam reći

da na mome katu je bilo i srpske djece i srpskih supruga i da smo se mi u to ratno doba slagale, moje susjede i sada su u toj zgradi i mi i sada imamo dobre odnose. To sa sigurnošću mogu da vam potvrdim i da smo mi naučili živiti u tom hodniku.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Kada je prvi put pogodena vaša zgrada, da li nam možete reći?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa naša zgrada je ostala bez krova i sedmog i šestog kata već negdje, da vam baš tačno... ali već negdje polovicom desetog mjeseca, nismo imali ni krov, ni sedmi i šesti kat.+

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Nakon toga je li je zgrada takođe još neki put pogodena ili je to bio jedini put, u oktobru?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa negdje u devetom mjesecu ili početkom desetog mjeseca je i svekrvin stan pogoden, cijeli balkon je bio ono, otpao, tako da je onda svekrva sa djecom od ćerke, malodobnim, sišla kod nas dolje u stan na treći kat.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo. Rekli ste nam za 16. novembar da ste bili u zgradi, da je zgrada pogodena, da ste vi izašli iz zgrade, a da je vaš suprug ostao da pomogne komšini.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li vi znate šta se unutra zapravo dešavalo, jeste li ga pitali ili ono što ste juče rekli samo pretpostavljate?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja i Tanja smo istražali iz zgrade dolje, jer nam je Martin rekao skupa sa drugim stanarima, je li, i onda... ustvari u jednome stanu je pogoden stan i tu je bilo ulja i to ulje se zapalilo i onda je odozdo gorilo tako da je to ulje stvorilo jako veliki dim i onda muž nije više ništa vidio, nije vidio stepenice i to, tako da je ostao na tome katu, al' mi smo bili pred zgradom dolje i onda smo njemu vikali da on pokuša ići dolje. Međutim, on se nije usudio u taj veliki dim ići i tako da smo onda kao mu bacali nekakvo uže da bi se on spustio niz balkon dolje. Međutim, sa njegovom težinom i rukom koja mu je bila pod longetom nije izdržao i jednostavno između dva kata on je pao dolje na beton. Ja sam i Tanja bili pred zgradom, mi smo to gledali.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, to ste nam juče rekli. No interesuje me, rekli ste da je ostao da pomogne gospođi, satrijoj, koja je živela kao vaš sused i rekli ste da je ta gospođa sišla stepeništem napolje. Interesuje me zašto gospodin Martin nije izašao sa njom zajedno, jer je ostao da joj pomogne? Da li ste ga pitali?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, posle sam ga u bolnici pitala, međutim on mi je rekao da mu je ona rekla da u susjednom stanu još nekoga ima, da je ona čula i onda je on otišao i do toga stana i u međuvremenu je gospođa izašla napolje i rekla je: "Martin je još ostao gore, ja mislim da još neko ima u stanu". Međutim, ispostavilo se da u stanu je bio papagaj, nije bio niko nego ptica, papagaj i zbog tog papagaja je Martin ostao gore i da više nije mogao ići niz stepenice.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste mu bacili uže. Da li nam možete reći kako ste mu bacili uže na treći sprat zgrade? I ko je to učinio?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa da, u zgradama je bilo još muškaraca koji nisu išli na položaje i bila su dva... Ja ne znam... Oni nisu bili iz naše zgrade, pa ja vam tačno ne znam reći, pa su oni vezali tu špagu, našli su kao šipku jednu, pa su onda tu šipku bacali gore dok ona nije zakačila za ogradu balkona. I tako da je Martin onda uspeo uhvatiti to uže.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A s obzirom da ste nam rekli da su tu bili muškarci, zar nisu pokušali da uđu u zgradu da mu pomognu da izađe stepeništem? Jer ih niste zamolili za tako nešto, pre nego što je on pokušao da siđe preko kanapa, kao što ste nam rekli?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Znae ja... U tom momentu je Tanja jako hysterisala, kako da vam kažem, jako je plakala i vikala je: "Tajo", i, "tajo mi je ostao gore", i, "tajo, molim te silazi dolje". Ja sam bila zabavljena sa Tanjom. Ja sam vikala da se smiri, jer je ona vidila da je Martin krenuo sa balkona i jednostavno je bila svjesna da on neće moći to izdržati i ona je strahovito plakala, tako da ja jednostavno u tome momentu znate, ne razmišljate o takvim nekim situacijama zašto niko nije ušao u zgradu i pomogao. Ja vam stvarno sad ne mogu... ja bih bila najsretnija da je neko ušao u zgradu i da mu je pomogao. Ja nisam imala te hrabrosti, ni snage.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Rekli ste nam da je gospodin Martin odnešen u bolnicu, a da ste vi sa ćerkom ostali u zgradi, jel' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Oprostite, jel' bi hteli ponoviti, nisam vas razumjela?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Kako ne, samo sekund molim vas. Pitao sam vas, nakon ovog događaja, gospodina Martina su odneli u bolnicu, a vi ste sa ćerkom Tanjom ostali u toj kući, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Martina su odnjeli u bolnicu, ali ja i Tanja više nismo ostali u toj zgradi, jer naš stan je izgorio. Mi smo prešli onda u zgradu 14.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A kod koga ste prešli u ovu zgradu broj 14?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa jednostavno smo tražili, bilo je praznih stanova, pa onda gdi je bilo prazno onda smo tu ulazili unutra. Niko više nije pitao ko tu stanuje samo da je prazno, normalno tražiti si krov nad glavom, je l'?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći, da li se sećate, kako je gospodin Martin bio obučen tog 16. novembra kada se odigrao ovaj događaj pred vašom zgradom? Ako se sećate.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ako sad tačno hlače vam ne mogu reći kakve je imao, da ne bude sad neke zabune, mislim da je... On je dosta nosio somotske traperice, mislim da je imao somotske hlače, znam da je imao pulover na ve izrez, bez rukava, jer nije mogao rukav preko ove longete, preko gipsa i preko njega prebacila jednu

kariranu košulju, onako, ali samo prekrila na nosilima kad su ga nosili, a kad sam došla za dva dana, za dan u bolnicu onda sam videla da nema više te hlače, ima samo kupaće gaćice na sebi i taj pulover sa ve izrezom.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam, ali recite mi, kažete da je imao pulover bez rukava, pantalone, radi se o novembru mesecu, prozori su razbijeni. Zar nije bio toplije obučen od ovoga šta nam sada kažete?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Mi smo imali trpezariju u našem stanu, dok nije gorio je l', i Martin je tu zatvorio sve prozore sa debelim najlonom i uspio mi je nabavit' jednu peć na naftu, znate, na naftaricu i tako da smo mi zagrijavali tu prostoriju i tu smo bili, tako da nije bilo jako hladno. Normalno, on kad je negde išao on je zagrnio jaknu, ali tada kad je pao sa balkona, nije uspio se obući.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li znate s obzirom da niste išli sa njim, ali da li ste kasnije saznali da li je on prilikom dolaska u bolnicu upisan u bolničke sveske, koji ga je lekar primio, koji lekar je obradio njegovu povredu, da li to znate? I kakva je dijagnoza bila?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja kad sam došla kod njega u bolnicu, kad sam ja s njim razgovarala, on mi je samo rekao da ga je pregledao doktor Aleksijević i da mu je rekao, da po njegovom saznanju, s obzirom da nemaju taj rentgen da mu mogu napraviti snimku... po njegovom... Pošto je on i ortoped, po njegovom ljekarskom uvjerenju da mu je drugi, treći i četvrti pršljen kralježnice, da mu je polomljen, ali da ne zna da li su i živci oštećeni, je l'. Da bi morao kad dođe na dalje liječenje negdje je l', kad bude evakuacija da mu se odmah napravi to jest RTG kičme i da... To mi je Martin rekao da mu je doktor rekao. Sad ko je njega primio baš u bolnicu, ja vam to stvarno ne mogu reći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li vam je spominjao da li ga je pregledao i doktor Njavro Juraj, tom prilikom? Ili nije?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa Martin mi nije rekao da ga je osobno pregledao i doktor Juraj Njavro, ali oni su radili timski. Oni su bili tim. Sad ko je od ranjenika kome pripao od ljekara, mislim stvarno vam ja tu ne bi mogla puno pomoći.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li nam sada možete reći šta je na sebi imao gospodin Martin Došen kada ste vi došli u bolnicu, kada ste ga zatekli, kako je izgledao, šta je na sebi imao?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Imao je smeđi pulover sa ve izrezom, bez rukava i kupaće gaćice. Nije čak imao ni pidžamu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je još uvek imao tu longetu na ruci?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je još nešto imao na sebi?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Nije imao nikakav gips, drugi, osim te longete?
SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Kada ste došli, da li je on ležao na krevetu ili na nosilima?
SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Na krevetu.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je na krevetu imao jastuk, ćebe, pokrivač? Da li se toga sećate?
SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, imao je. Imao je jastuk, imao je i pokrivač.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da li je kada ste došli ležao na leđima, na stomaku, sa strane? Da li se toga sećate?
SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ležao je na leđima i kad sam ja došla rekao mi je da je jako gladan, ja sam imala kod sebe kruh tako da sam mu namazala sa paštetom jedan komad kruha, ali sam mu morala podići krevet gdi mu je ležala glava, jer on nije mogao gornji dio tijela podignuti u sedeći položaj, jer mu je glava padala nazad. Tako da sam mu ja podigla taj krevet i dala mu da jede.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li je mogao da pokreće noge, ruke?
SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ruke je mogao pokretati, a ja kad sam legla kod njegovih nogu, on nije reagovao, a posle mi je rekao da je osjetio kao toplo, da mu je bilo toplo dok sam ja ležala. Sad da li bi daljim lječenjem on uspio da osposobi noge ili ne, ali dolje sa kreveta nije mogao sići da stane na svoje noge.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ih je mogao uopšte pokretati? Da li ste to zapazili?
SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Kad sam ga ja pitala da pomjeri noge, on je rekao da ne može.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Da li se sećate da ste u izjavi istražitelju Tužilaštva koju smo već pominjali rekli za to, kada ste došli kod gospodina Martina da je "teško ozledio kralješnicu" i da nije mogao hodati, mogao je micati nogama, ali uopšte nije mogao sedeti. Da li ste to izjavili istražitelju Tužilaštva?
SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Tu je možda došlo do zabune, jer sam ja rekla da je mogao micati rukama, a ne nogama. Možda... Jer ruke je on micao, sa rukama je on radio, ali ne nogama. Ja se ispričavam, ja znam da sam rekla rukama je mogao micati, ali noge nije, nije mogao stajati.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Moguće je, no ja sam pročitao ono šta piše u izjavi. Da li je vama ova izjava pročitana na hrvatskom jeziku i da li ste je potpisali?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja vam vjerujem da ste vi to pročitali, ali ja se stvarno ne sjećam da sam je to pročitala jer vjerojatno bi upozorila na to. Ja se ispričavam ako je to... Mislim nije mi bila namjera ...

SUDIJA PARKER: Gospodo Tuma, izvolite.

TUŽITELJKA TUMA: Izvinite što prekidam, ali htela bih da predložim ako se od svedokinje traži da pročita nešto iz izjave ili da potvrdi šta piše u izjavi, onda ja mislim da bi ona tu izjavu trebalo da ima pred sobom.

SUDIJA PARKER: Mi do tog trenutka još nismo došli.

TUŽITELJKA TUMA: U redu.

SUDIJA PARKER: Ali ja sam siguran da će gospodin Vasić da pazi ako do toga dođe.

TUŽITELJKA TUMA: Hvala.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Svakako časni Sude, ja sam pokušao samo da uštedim vreme i da ovo rešimo na neki manje bolan način. Mislim da smo donekle to i rešili. Tako da inače, zbog tehničkih problema koje sada imamo ne tražim da joj se, da se gospođi predočava izjava. Hvala vam u svakom slučaju. Hvala vam gospođo. Da li možete mi potvrditi na osnovu čega je gospodin doktor Aleksijević napisao onaj izveštaj koji ste koristili da bi dokazali status vašeg supruga i ostvarili pravo? Na osnovu čega je on napisao ono šta se nalazi u tom dokumentu koji je juče ovde uveden kao dokaz? Rekli ste za prvi slučaj povređivanja da je to napisao iz sećanja, jer nije imao dokumentaciju, a za ovaj drugi događaj od 16. jedanaestog, na osnovu čega je napisao onu potvrdu koja zapravo nosi naslov "Istorija bolesti"?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja sam doktoru Aleksijeviću ponijela ovu dokumentaciju koju ja imam, Martinovu iz bolnice i na osnovu toga nalaza koji piše odostrag, a i s obzirom da je on mi je rekao tada da ga je on primio u bolnicu i da on zna za Martinove povrede, on je napisao taj iskaz, taj nalaz, je l'?

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Složićete se samnom da postoji jedna nekonzistentnost između onoga što ste vi nama danas rekli o mestu povređivanja gospodina Martina Došena, tog 16. novembra i onoga šta piše u ovom izveštaju koji se naziva "Istorija bolesti". Tamo je doktor Aleksijević napisao da je do povrede došlo na položaju, a ne kod kuće, zar ne?

SUDIJA PARKER: Da li se sećate možda šta ste to rekli Tužilaštvu gospođo Došen? Ako se ne sećate onda možete da pogledate izjavu. Ali ako se sećate onda možda možete da odgovorite na pitanje gospodina Vasića.

SVEDOKINJA DOŠEN: Da, ja se sećam te izjave, ali mogu je i pogledati, ali doktor Aleksijević je meni napisao tu izjavu u Zagrebu kad smo mi došli iz progonstva za dokazivanje Martinovog... jer sam ja morala dokazati da Martin, s obzirom da se vodi nestao, da on živi, da je on bio u vukovarskoj bolnici i da od tada ga nema, ali ja sam morala dokazati da je to on i onda sam sa ovom dokumentacijom koju sam ja imala iz vukovarske bolnice, a i s obzirom da je doktor Aleksijević je liječio Martina u bolnici, on je napisao njegovo opće stanje, znači i povrijedu koju je zadobio prilikom pada. Za njega je Martin bio na položaju zato što je Martin obnašao stražu, znači čuvao je i u zgradi je radio stražu i po tome doktor Aleksijević je mislio da je to Martinov položaj. Da je on tu bio na položaju u zgradi, jer zato je on napisao da je to na položaju.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospođo. Rekli ste nam da ste 17. uveče otišli u bolnicu. Pre toga, da li bi se samnom složili ako vam kažem da smo ovde od više svedoka čuli da je granatiranje Vukovara trajalo do 17. novembra, da nakon 17. novembra je granatiranje prestalo i da je se još uvek čula samo paljbe uz pešadijskog naoružanja. Da li bi se složili sa ovakvom konstatacijom? Od 17. više nije bilo granatiranja.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Uz dužno poštovanje, ali ne bih se složila s vama jer stvarno trebate da nam vjerujete da tu noć, 17. kad smo mi išli iz pravca Adice, ako znate za šumu Adica, se čulo granatiranje i bilo je granatiranje. Ja zaista ne želim da vam pričam nešto što nije bilo. Vjerujte mi da jeste.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A u samom centru Vukovara, oko bolnice? Da li je bilo granatiranje ili ovo šta ste rekli se odnosi na Adicu koju ste spomenuli?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: U vrijeme kad smo mi došli u bolnicu nije bilo više, nismo čuli granatiranje.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospođo. Juče ste nam govorili nešto o tome da su građani Vukovara saznali nešto o tome da treba da idu u bolnicu radi evakuacije, još 17. novembra. Recite nam malo detaljnije, kako su to saznali, od koga, kojim su to kanalima takva obaveštenja bila dostupna građanima? Ako znate, normalno.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa ja osobno... po mene, rekla sam vam, Martin je znao u bolnici da će biti evakuacija i on je poslao dva dečka koja su tamo bila u bolnici, koji su bili pokretni da dođu u zgradu. Normalno ja kad sam krenila, nisam htjela kreniti sama, odmah sam obavjestila nekoga drugoga, taj drugi je trećega i sve tako. Znači pretpostavljam da svako je imao nekoga ranjenog u bolnici, pa svako je na nekakav način pokušavao obavjestiti da se dođe do bolnice.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A da li ste nakon vašeg dolaska u bolnicu čuli da je gospođa Vesna Bosanac, preko medicinskog osoblja rekla da svi civili treba zapravo da odu u "Velepromet", a ne u bolnicu i da bi taj transport civila iz bolnice u "Velepromet" trebalo da izvrši gospođa Željka Zgonjanin iz Crvenog krsta iz Vukovara? Da bi se civili iz "Veleprometa" evakuisali.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, da, to je tačno jer ja sam i prisustvovala kad je nama govoreno da bi trebali ići na "Velepromet", ali znate kako je. Ja osobno sam htjela zbog muža da budem tamo, ali pola njih je otišlo iz bolnice na "Velepromet" da bi kao odatle bili evakuisani.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Da, hvala vam gospođo, juče ste nam objasnili zbog čega ste vi ostali u bolnici. Ali ste nam juče još rekli da ste 18. videli gospodina Marina Vidića i gospođu Vesnu Bosanac u bolnici. Da li mi to možete potvrditi? Jeste videli gospodina Marina Vidića tada u bolnici?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Gospođu Vesnu Bosanac sam vidila, a Biloga Vidića ne, nego sam vidila kad su odlazili na razgovor, a da se vratio nazad ne, njega nisam vidila, samo doktoricu Bosanac.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Juče ste na pitanje moje uvažene kolegice rekli da ste videli, odnosno da ste kasnije čuli da je gospođa Bosanac išla na razgovore oko evakuacije. Ako vam ja kažem da je sama svedokinja doktorica Bosanac rekla da je 19. novembra išla na razgovore o evakuaciji u Negoslavce da li dozvoljavate mogućnost da ste pomešali datume?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Postoji mogućnost da se ti datumi... Stvarno je puno vremena prošlo i sati, datumi... Stvarno... Ja bi najviše volela da vam kažem da je to bio 19, jer za mene su bili svi dani više isti stvarno datime, teško, teško ih je zapamtiti, ali znam da je bilo veče i da se ona vratila nazad. Da li sada bilo tačno 18. ili 19. nemojte me baš držati to tako za rječ.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam gospođo. U vezi sa gospodom Bosanac, još jedan detalj bih hteo da razjasnim. Vi ste rekli da je uveče ona dovedena i da je pod stražom zatvorena u jednu prostoriju. Gospođa Bosanac ne kaže da je uveče dovedena i da je zatvorena u prostoriju bolnice pod stražom. Da li ste vi sigurni u ono šta tvrdite u vezi njenog zatvaranja? Da ste videli ili niste sigurni?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja kad sam izašla napolje, iza tih vrata, kad se uđe u tu prostoriju gdi su ranjenici, ima jedna kancelarija i tu je doktorica Bosanac ušla unutra i tu su ispred vrata stajala dva vojnika, ali regularne jugoslavenske vojske. Sad da li je ona bila zatvorena ili su oni samo stajali radi njene osobne sigurnosti ili ne, ja ne znam, ali ja sam to vidila.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Još jedno pitanje imam za vas u vezi 20. Kada ste govorili o tome da su žene i deca bili grupisani prema ovim autobusima koji su se nalazili u ulici Ivo Lola Ribar pored bolnice, da li je pored žena i dece u ovoj grupi bilo i nekih muškaraca? Da li se toga sećate?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da li je... To nije... Kako da vam kažem, grupisanje, bilo je rečeno da su žene i djeca i civili da idu na ljevu stranu, a ranjenici idu na desnu stranu, prema autobusima. Iskreno govoreći, jako malo je bilo muških u konvoju u kome smo mi išli. U našem osobnom autobusu, u autobusu u kojem sam ja osobno bila s mojom obitelji, bila su samo dva muškarca i to je jedan bio, mislim da je on

vozio Crveni križ u Vukovaru, imao je ti iskaznicu, Hitnu je vozio, jer on je bio jedan od osoblja od medicinskog osoblja tako da je on bio sa nama u autobusu, jedini muški i šofer.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala vam. Juče ste nam spomenuli jednu priču u vezi one ogrlice od dečijih prstiju, pa bih vas zamolio, ako se sećate, odakle vi znate za tu priču i gde ste tu priču čuli? Da je gospođa Markobašić Ružica navodno imala fotografije gde se slikala sa ogrlicom od dečijih prstiju? Kada ste to čuli i gde ste to čuli?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja sam to čula taj puta kad su je na ogradu metili i kad su joj vikali, oni su joj vikali: "Ti ustaška kurvo, je l', di ti je ogrlica od dečijih prstića", to sam ja tada čula pred bolnicom, je l', pred tim autobusima, a ranije nikada nisam to čula.

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: A kanije, da li ste kasnije čuli nešto o tome i o povezanosti zapravo njenog supruga sa tom pričom o dečijim prstićima? Kada ste čuli za tu povezanost njenog supruga sa tom pričom?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne sećam se da sam... Čula sam za njenog muža da se pričalo za njega, da su ga optuživali da je on bio takav i takav, ali to sam samo čula, jer to se posle pričalo i u hotelu gdje smo bili smješteni i šta ja znam i svako je razgovarao i pričao šta je ko čuo od koga. To sam čula takve priče, ali ja osobno ne znam o tome.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala vam. Gospođo Došen, hvala vam lepo na vašim odgovorima. Časni Sude, ja sam završio moje unakrsno ispitivanje, nemam daljih pitanja za vas. Hvala vam.

SVEDOKINJA DOŠEN: Hvala i vama.

SUDIJA PARKER: Hvala vam gospodine Vasiću. Gospodine Boroviću, da li biste vi želeli 20 minuta sada?

ADVOKAT BOROVIĆ: Pa ako je 20 minuta da, ali mislim da ima manje, pa bih zamolio ipak pauzu, a trudiću se da postavim veoma mali broj pitanja nakon pauze. Ako je 20 minuta, sada ću.

SUDIJA PARKER: Oprostite, pogrešno ste me razumeli, ja sam mislio pauzu od 20 minuta. Dakle, da li biste sada želeli pauzu?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala časni Sude, da.

SUDIJA PARKER: U redu. Gospođo Došen, sada ćemo da napravimo pauzu koja će trajati 20 minuta, a posle toga će za vas da ima nekoliko pitanja gospodin Borović. Nastavićemo u 15.55.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT BOROVIĆ

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Dobar dan gospođo Došen. Ja sam Borivoje Borović, advokat Miroslava Radića.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izjavili ste danas da se Srbima nije sviđalo to šta se dešava, pa su zato napuštali... a detaljnije zbog čega, rekli ste da ne znate. Je li tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. U izjavi koju ste dali OTP-u (Office of the Prosecutor) čiju autentičnost naravno niste osporili, vi ste izjavili da je počela rasti napetost posle proglašenja nezavisen Hrvatske, je li tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa nije bilo još proglašenje nego jednostavno su htjeli da... Prešlo je iz milicije u MUP, to je najviše počelo, onda sa šahovnicom i odbijanjem da se nosi šahovnica, ko nije htio, tu su najprije po meni počela nekakva previranja i onda je, bar koliko sam ja čula po tim razgovorima i pričama sa našim susjedima, komšijam jer ja sam se kretala u društvu više žena nego muškaraca, a takve su priče bile da jednostavno ne mogu da se slože s tim da nose šahovnicu, da je zamjene za zvjezdu petokraku. Tu je po meni počelo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa prihvaću i taj odgovor iako na drugoj strani vaše izjave koju ste dali na hrvatskom jeziku piše da "upravo u Vukovaru je počela da raste napetost tako što je Hrvatska proglasila samostalnost", pa ste posle naveli da su "srpski policajci odbili da nose značke", to ste danas naveli i da "prihvataju šahovnicu kao svoju zastavu", je li tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato učeći kroz istoriju, da je 1941. godine bila stvorena ustaška Nezavisna Država Hrvatska?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja, kao učenik sam učila o tome.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li vam je poznato da je ta država, kao obeležje imala takođe šahovnicu kao zastavu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, iz školskih dana, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je to možda razlog zašto su srpski policajci odbijali da služe pod šahovnicom i da služe pod novim značkama? Da li je to bio jedan od razloga sećanje na tu Nezavisnu Državu Hrvatsku. Da ili ne?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja vam stvarno... Pa vjerojatno da, da oni to nisu prihvaćali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznat podatak da je nakon Drugog svetskog rata upravo u Zagrebu i to mnogo godina kasnije organizovano suđenje Andriji Artukoviću i da li znate, pre svega, ko je bio Andrija Artuković?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To što ja znam, znam sa televizije, sa suđenja kao, a isto sam učila da je bio nekakvi, ustaški poglavnik, ne? Bar mislim, koliko se sjećam. Ali ja osobno nikad nisam bila ni za ustaše, ni za četnike.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ne sumnjam da se time naravno niste bavili, ali kada ste rekli da ste učili da je bio ustaški poglavnik, da li to znači da je bio poglavnik one fašističke ustaške Nezavisne Države Hrvatske?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa vjerojatno da je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je on u Zagrebu suđen za ratne zločine koje je učinio prema Srbima? Pre svega, misli se na Jasenovac. Da li vam je to poznato?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, sa televizije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izjavili ste u izjavu OTP-u, danas ste to takođe izjavili, da ste čuli da je HDZ-e nabavio 700 *kalashnikova* i pištolje, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste to čuli? U kom mesecu.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa negde u osmom mjesecu, mislim da je osmi mjesec.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A rekli ste i da je vaš muž kupio *kalashnikov* i pištolj da bi čuvao porodicu, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vi imali zajednički budžet finansijski sa mužem, jeste li znali ko na šta troši pare?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Znate, ja sam vam jedna od osoba koja baš nije dobra za budžet i ne vodim budžet. Većinom je to radio muž, a ja sam samo htjela da u kući ima za jesti, za režije, za sve.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li znate koliko je platio taj *kalashnikov* i pištolj? Taj koji je služio za kućne potrebe.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Uz najbolju volju, stvarno ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate da li je on pomogao finansijski Merčepu da se kupi tih 700 *kalashnikova*? Da li znate?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja osobno ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li ste čuli nešto o tome?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Čula jesam da je Martin bio kao privatnik donator HDZ-a, a sad da li je bio donator za oružje ili samo za stranku kao starnku, to vam stvarno ne bih znala reći. Ali da je donator bio, je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li je HDZ-e kao politička partija odnosno stranka ko što vi kažete imala svoje vojno krilo? Za vreme ratnih sukoba. I da li se to vojni krilo, da vam pomognem, zvalo Zenge?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, u Vukovaru su postojale Zenge i jeste bilo organizovano.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Taj *kalashnikov*, gde je držao vaš suprug za vreme ovih ratnih dešavanja. Da li ste vi videli?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Kad je dolazio kući sa straže, imao je samo pištolj, a *kalashnikov* je vjerovatno imao tamo gdi je na straži. Međutim, kad je ranjen, kad je imao taj prostrel ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A gde je čuvao staržu? Tamo kažete, gde je čuvao stražu. Moje pitanje glasi, a gde je to tamo čuvao staržu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: U "Nami".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li mu je to bio vojni raspored?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A vi ste danas rekli da je kupio taj *kalashnikov* i pištolj upravo da čuva porodicu. Šta bi sa tim porodičnim? To na straži normalno je da ima oružje, a šta je sa ovim porodičnim?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, kad je dobio prostrel, onda je došao na Olajnicu jer je onda tu bio, onda je donio kući i *kalashnikov*.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A kada je odnešen u bolnicu je li poneo taj svoj *kalashnikov* ili ga je ostavio vama?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Taj *kalashnikov* i pištolj je ostao u stanu i izgorio skupa sa stanom, ni ja, ni Tanja ga nismo iznjeli.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Danas ste čini mi se ipak izjavili na pitanje kolege Vasića da je on čuvao stražu u toj zgradi u kojoj ste vi živeli. Je li čuvao ili nije čuvao? Posle ovih vaših odgovora. U kom periodu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U kom periodu?

prevodioci: Prevodioci mole advokata da pravi pauzu između pitanja i odgovora. Hvala

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Oprostite, dakle da li ste čuli moje pitanje?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U kom periodu je čuvao stražu u zgradi u kojoj ste živeli?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Od vremena kad je dobio prostrel, znači tamo polovicom, krajem desetog mjeseca. Skoro kad je prostrjel imao kroz ruku i kad je došao kući, kad je hospitaliziran je l', kad je dobio longetu onda je došao na Olajnicu broj 12, je l' i bio je tu na straži, kao zaštita za suprugu, djecu i žene koje su bile u zgradi, jer je bilo samo par muškaraca.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam. A da li su i drugi ljudi u toj zgradi čuvali stražu ili je on sam, 24 sata čuvao stražu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: I drugi ljudi su čuvali stražu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su i oni imali oružje?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, samo ja ga nisam vidjela. Ali vjerojatno su imali oružje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate neka od imena ljudi u vašoj zgradi koji su čuvali stražu na ovakav način?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Imena, imena... Ja znam za dvojicu koji su bili sa Martinom, ali iskreno vam, da vam kažem, prava imena ne znam. Znam da ih je Martin zvao George i Bush. Jednog je zvao George, a jednog Bush, ali kako su se oni pravo zvali... Jer mi smo samo tri mjeseca bili na toj Olajnici, pa nisam tako puno poznavala te ljude po imence.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate koliko je George imao godina, a koliko je Bush imao godina?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa to su bili ljudi oko pedesetak godina.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li nam sada možete reći u kom periodu je vaš suprug radio u Kriznom štabu, o čemu ste se već izjasnili u izjavi OTP-u?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa kad je već ono izostajao noću, kada nije dolazio kući noću, to je već bilo negdje u osmom mjesecu, pa na dalje. Sve do njegovog ranjavanja. Preko dana je znao doći kući da obiđe mene i Tanju dok nije granata nam ono, kuću pogodila, pa smo onda prešli na Olajnicu, pa onda nas je obilazio u toku dana, a noću je odlazio na stražu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznat podatak o članstvu vašeg supruga u Kriznom štabu? Kakvo je mesto on tamo zauzimao i da li je bio istaknuti član?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Oprostite, u Kriznom štabu kao štabu ili ovde gde je obnašao dužnost straže ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U Kriznom, takozvanom stožeru. U takozvanom Kriznom stožeru Vukovara. Da li je on bio član Kriznog stožera?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da li je bio član Kriznog stožera ne bih vam točno znala reći, ali da je odlazio u Stožer, jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li vam bilo je poznato da li je doktorka Vesna Bosanac bila član Kriznog stožera Vukovara, to jest da li vam je suprug pričao da je viđao na tom mestu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Meni osobno nikad Marin nije rekao da je kontaktirao Vesnu Bosanac i da je bila u Kriznom štabu u to vrijeme kad je odlazio tamo, stvarno vam ne mogu to potvrditi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Rekli ste da je visokih zgrada, kao što su bile te vaše bilo u blizini i iza bolnice, na pitanje kolege Vasića, je li tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko su daleko te visoke zgrade najbliže bolnici, po vašm mišljenju?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa po mome mišljenju ove iza bolnice, ne glavni izlaz nego iza bolnice, pa nekih 100 metara, ne više, možda 50 i manje. Pa pređete cestu i odmah vam je prva zgrada.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A ove ispred glavnog ulaza, koliko su daleko?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa te ispred su vam malo dalje, jer one su na samom mostu prema Dunavu, prema... Cijelo jedno naselje je na samoj obali Dunava, znači tu bi moglo biti jedno 300 metara od bolnice, po mojoj nekakvoj procjeni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A ove zgrade iza bolnice, da li je vama poznat podatak da se odatle pucalo na Jugoslovensku narodnu armiju ili nije?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Meni osobno ne, ja stvarno ne znam, jer to je ipak bolnica, a ja sam udaljena od bolnice malo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, u redu. Hvala. Rekli ste na pitanje da vam je poznato da su postojale formacije Zengi u Vukovaru. Moje potpitanje glasi, da li ste čuli za vojne formacije HOS-a? Hrvatsko veće odbrane u Vukovaru. Hrvatske odbranbene snage, u prevodu.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da li su postojale formacije u samom Vukovaru ne znam, ali sam se susrela sa dvojicom, trojicom dečki u bolnici koji su rekli da su u HOS-u.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste čuli da za vreme ratnih operacija su postojale vojne formacije u Vukovaru koje su se nazivali Domobrani?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To stvarno ne, ja osobno ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. A da li ste čuli koje su vojne formacije zvali ustaše? Da li ste vi čuli? Da li su to bile Zenge?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa ja ne znam da li su to bile Zenge, ja osobno, ja osobno nisam vidila nikoga da je imao oznaku ustaše i zato mi nije jasno da je jedan od tih i moj muž, proglašen nekakvim ustaškim ekstremom koji on zaista nije bio, niti je ikad.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, ako vi to ne znate, u redu, hvala. Pričali smo o Martinu Jakubovskom, a rekli ste da je on bio registrovan pripadnik Zenge, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, on mi je rekao da... On osobno mi je rekao da je on išao u Opatovac, da je tamo potpisivao nekakav papir, da je kao registrovan jer on je došao taman iz vojske i to mi je on osobno rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Da li ste videli Marina Jakubovskog 17. jedanaestog kad ste došli u bolnicu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kako je on bio obučen? Tada kad ste ga zatekli. Da li je bio u vojnoj uniformi, pošto je bio pripadnik Zengi ili kako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: On je operisan, jer njemu je tromblon pogodio ruku i on je maltene ostao bez šake i doktor Aleksijević mu je sve to povezivao sa fiksatorima, tako da je on bio, on je imao pidžamu i ogrtač bolnički.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A tada, kada su ga doveli, kao što ste izjavili OTP-u, ako hoćete mogu i da vam čitam tu stranu, vi je već znate, znači to je strana 5, poslednji stav da ste izjavili da dovode Martina Jakubovskog. U tom trenutku, kako je on bio obučen?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Kad su ga doveli u bolnicu?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne, ne, nego u autobus.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: U autobus... Ja mislim da je bio isto tako obučen, samo mislim da je imao još jaknu i pulover jedan, onako roza, roza boje mislim da je.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, dobro, dobro. Hvala. Rekli ste da je on, da li ste rekli OTP-u da je "on bio poznat po veštini pucanja". I da li ste rekli da je bio na položaju na krovu srednje škole? To je prvo pitanje. Da li ste to izjavili OTP-u?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, on je meni rekao da je on tamo bio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste takođe rekli da je on sa položaja na krovu srednje škole pucao iz topa na avione JNA sa zgrade? Potvrđujete li da ste i to izjavili OTP-u?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, samo sa gimnazije, ne sa ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je gimnazija srednja škola?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Jeste, ali ona je malo, malo van grada, znate to hoću da vam kažem, van centra, to sam mislila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E šta vam je to ispričao Martin Jakubovski, to sa zgrade gimnazije što je gađao iz topa avione JNA, kada je to bilo, da li je oborio neki avion, odnosno samo ako nam možete nešto pomoći u tom pravcu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: On je... Ja sam njega... Ja sam njega pitala gdje je l', za vrijeme svih tih događanja i toga vremena bombardiranja i toga, gdje je, jer njegovi roditelji nisu tu, oni su u Vinkovcima. On je došao kod bake i on je bio u Vukovaru, njegovi su roditelji u Vinkovcima, pa sam normalno vodila brigu o njemu, gdi je da znam, on mi je onda rekao: "Ujna, ja sam ti na gimnaziji na krovu i pokušavamo da se branimo od aviona". To su njegove riječi. Kako je pucao, da li je pucao i to... Ja vam ne mogu potvrditi. Ja nisam bila tamo. Da li je srušio avion ili ne, isto vam ne mogu... On mi nije rekao da je srušio avion ili nije srušio avion. Ja sam ga samo pitala gdi je, da ja znam da je živ isto tako kao što sam saznala i da je ranjen.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Ali vi ste mi potvrdili iz vaše izjave da je bio poznat po veštini pucanja. Šta to znači?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ustvari oni su njega nazivali Špegalj, pa su mi tako pričali njegovi prijatelji koji su dolazili da je dosta vješt u pucanju, a sad koliko je vješt i šta je, ja stvarno vam ne mogu reći, nisam bila pored njega.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, očigledno vi niste svjedok koga treba preciznije pitati na ove okolnosti, ali pošto ste pomenuli da je iz topa gađao avione, samo da li znate koja je to vrsta topa, pošto vam je ipak suprug bio u vojsci, njegova braća, ovaj bratić. Da li ste nekada razgovarali, da li je to bio neki protivavionski ili neki drugi top. Ili vi to ne znate?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja stvarno to ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ako ćete da mi vjerujete, stvarno ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja vam verujem. Pominjali ste peti mesec 1991. godine i činjenicu da su poginuli policajci u Borovu Naselju, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: U Borovu Selu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U Borovu Selu, da. Da li ste čuli da je tom prilikom ranjeno dosta Srba i da su oni sa teškim povredama od doom-doom metaka preveženi u vukovarsku bolnicu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja mogu samo da vam kažem šta sam čula i kako smo mi bili obavješteni na televiziji ...

ADVOKAT BOROVIĆ: Samo ovo pitanje vezano za Srbe, da li ste to čuli... Časni Sude, ja mislim da imam neke smetnje u ovom snimanju. Ne znam da li se ovo dobro transkriptuje, pa da ne bismo kasnije imali problema, molio bih službenike iz Suda da provere, da li ovo sve ulazi u zapisnik. Bar ja imam smetnje u slušalicama.

SUDIJA PARKER: Nama nije rečeno da se ne čuje ono šta se govori, tako da je sve ušlo u transkript. Međutim, postoji jedan stalni problem i pretpostavljam da vi slušate BHS kanal, a kada gospođa odgovori, vi pređete na pitanje, a mi još uvek čujemo prevod odgovora. Dakle, prevoda na engleski tako da vaše pitanje počinje dok još mi čujemo prevod odgovora i mislim da je to nešto šta predstavlja poteškoće za one koji prate šta vi govorite i prevode.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vrlo ste elegantno objasnili da ja pravim malo smetnje. U pravu ste, hvala vam. Sledeće pitanje. Sledeće pitanje je bilo, danas smo čuli da je "Nama" bio ratni raspored vašeg supuga, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vi prijavili nestalu osobu pri Ministarstvu za nestale osobe, svoga supruga i da li ste davali podatke tom ministarstvu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vi jedini bili svedok koji je davao podatke za nestala lica?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne. Bilo ih je više.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vezano za vašeg supruga, da li ste vi bili jedini ili je bilo više svedoka?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa ja sam predavala za moga supruga, ali je, isto mi je rekla i njegoa sestra pošto i ona nije znala da je i ona predavala, jer svako ko je u obitelji neko falio, svako je pokušavo dati što više podataka da bi se nešto saznalo. Pa postoji mogućnost da je neko još za Martina napravio prijavu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Koje godine je dobio čin od Ministarstva odbrane vaš suprug? Takozvani čin pričuvnog časnika.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja taj dokumenat imam, ali kod kuće i točno godinu baš... Nemojte me, ako vi imate to pred sobom da ne bih ja pogrješila, ali imam, imam to kod kuće, taj papir da je on ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to bilo pre nego što ste podnosili ovu prijavu za nestale osobe, ili posle?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Oprostite, hoćete mi ponoviti, nisam ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je taj čin dobio pre nego što ste podneli prijavu za nestale osobe ili kasnije?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Kasnije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je on bio pripadnik takozvane Vukovarske brigade?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da li je bio pripadnik Vukovarske brigade ili ne, meni na njegovom papiru koji je on dobio od svog zapovjednika piše da je on obnašao dužnost straže "Name", tako piše na papiru.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kada ste opisali pad sa onog balkona, tada ste rekli da su ga nosilima odneli u bolnicu, a takođe ste izjavili da su tada u zgradama postojala nosila, je li tako? To ste juče izjavili.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Od kada su postojala ta nosila, ko ih je doneo u vašu zgradu i zašto su postojala nosila? Pre svega pitanje glasi od kada su ta nosila donešena u vaše zgrade?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Kada su točno donešena ta nosila ja točno ne znam, ali kad sam ja došla u zgradu, nosila su bila, jer to atomsko sklonište koje je postojalo na Olajnici, nije moglo primiti sve te ljude koji su živili na Olajnici, pa se onda i tamo malo pravilo mjesta, ali se onda u svaku zgradu nosilo po jedno dvoje nosila da se ima u slučaju ne znam, ranjavanja od granata ili bilo kako da se ljudima pomogne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li su to organizovali ljudi iz Zenge?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To je bila organizacija sama na Olajnici u tome skloništu, sad ko je rukovodio s tom organizacijom, ne bih vam uspjela reći. Ne bih... ne bih znala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Pošto ste videli Martina Jakubovskog, zvanog Špegelj u bolnici, moje pitanje glasi, da li je njemu doktorka Biba, to jest Binazija Kolesar, kao što je to uredila sa vašim mužem dala lekarsku dokumentaciju kako bi mogao da je koristi nakon evakuacije?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, ona je dala svakom ranjeniku samo što to su ranjenici trebali imati pored sebe ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinite. Za Martina Jakubovskog sam pitao.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: E, to vam ja ne bi znala reći, jer Martin je bio u hodniku, morala se proći ova prostorija i ja stvarno nisam vidila da li je on imao u svojim rukama taj dokumentat.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li su lekarsku dokumentaciju imali Ivan i Tadija Došen?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ivan nije bio ranjen i on nije imao dokumentaciju, on je samo kao sa nama došao sa Olajnice u bolnicu, on nije bio u bolnici kao ranjenik.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A Tadija?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: A Tadija je bio ranjen. Ne znam, nisam vidila u autobusu, on je bio samo u ogrtaču i onom iz bolničkog kako je odveden, a da li je imao dokumente u ruci ne znam, jer je Tadija bio pokretni ranjenik i on je otišao prije Martina van iz te prostorije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Možete li nam reći još ime jedne osobe koja je u rukama imala lekarsku dokumentaciju sem vas?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Od civila ne znam da li je neko imao. Ja... Ja sam tu vrećicu uzela ali svaki ranjenik je imao dokumentaciju pored sebe. E sad oni su vjerojatno uzimali dokumentaciju sa sobom, a zašto te dokumentacije nema, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Jer svaki ranjenik je dobio dokumentaciju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje, čini mi se vrlo logično pitanje glasi, zašto lekarska dokumentacija, bez obzira što je na nosilima, nije otišla sa vašim suprugom kad su počeli, kad su ga nosili ka autobusu, nego je ostala u vašim rukama ako svi ranjenici nose dokumentaciji sa sobom?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: E, ja to vam stvarno ne znam, ja znam da sam je ja uzela sa njegovog kreveta prije nego što su ga spustili na nosila, jer je on morao, njega su morali sa kreveta metiti na nosila, a dokumentacija je već bila metita na krevet, tako da sam ja tu vrećicu uzela sebi u ruku, jer je to bilo u najlonskoj vrećici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Izjavili ste da ste videli tri vojnika JNA u bolnici. Pitanje glasi, kako ste ih prepoznali? Kako ste znali da su to tri vojnika Jugoslovenske narodne armije, a proveli ste samo jedan dan.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Tri vojnika koja su bila u vukovarskoj bolnici, oni su ležali kreveti su im bili onako, staklo je jedno bilo koje ih je djelilo, pa mi je

Martin rekao, moj suprug mi je rekao da su to doveli trojicu ranjenih pripadnika Jugoslavenske... Oni su baš bili pripadnici Jugoslovenske narodne armije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li vam je rekao kada su dovedeni u bolnicu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Točan datum ne znam, ali mislim da su oni već bili u bolnici kad je Martin došao. Znači onda su oni morali biti ranjeni još prije nego je Marin došao u bolnicu. Ali je Martin rekao da su fini dečki, oni su pričali, oni su komunicirali zajedno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Stajali su dakle, kažete odnosno ležali iza nekog stakla, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko daleko od vašeg supruga?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa ne znam vam točno reći koliko daleko, to cijela vam je prostorija bila krevet do kreveta, pa možda ne znam da vam kažem, možda da ih je djelilo pet ležaja. Eto sad tako da zamislite pet kreveta i onda to staklo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Naravno, iza tog stakla se ne može čuti šta govore, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Pa možete li onda Sudu da objasnite vašu izjavu od juče da ste čuli kako ti vojnici odbijaju da pođu sa oficirima JNA koji su hteli odatle da ih odvedu, kao spasioci. Ili vi to uopšte niste čuli?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, ja sam to čula, ali oni su to govorili u prolazu kad su odlazili između tog stakla, kad su prolazili pored, jer moraju proći pored kreveta i onda su raspravljali sa tim oficirima koji je došao po njih. Oni su rekli: "Zašto mi sada", njihove riječi koje vam ja sad kažem, budite sigurni, "a zašto mi sada da idemo, pa nas niko nije ovdje ugrožavao, mi smo jednako, jednako tretirani". To je razgovor njihov u prolazu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Pre nego što ste pošli da svedočite 1995. godine pred istražitelje Haškog tribunala, da li ste imali neku pripremu u nekom centru u Zagrebu za to svedočenje?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne sećam se da sam imala, jer sad puno, ako ćete da mi vjerujete, puno godina je prošlo i puno je njih bilo, raznih razgovora iz raznih centara i... pa da se ne zbunim sada ...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. U redu, da vas ne zbunjujemo. A pre nego što ste došli, odnosno pre nego što ste... Izvinjavam se, pre nego što ste se odlučili da na ovakav način svedočite, da li ste pre toga imali neku pripremu u Zagrebu za ovo

svedočenje? I da li vam je uopšte poznato, evo da skratim, da li postoji uopšte neki Centar za pripremu svedoka koji svedoče u Hagu, a hrvatski su državljani?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pripreme, jednostavno sam imala razgovor o mojoj izjavi koju sam dala, koje ste rekli godine, 1995. godine, je l' 1995. godine, da li je to tačno da pročitam i da vidim da li se ja još uvijek sećam toga kakvu sam izjavu dala i da li je to sve napisano i upisano kako treba. Jesam, to sam imala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A ko vam je pomagao u tom podsećanju na tu izjavu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa predstavnik tu, mislim sa Haškog tribunala, jer ne znam već šta obnaša. Vjerojatno je tu sa Haškog tribunala.

ADVOKAT BOROVIĆ: U redu. Gospođu Došen, ja sam završio svoje unakrsno ispitivanje, hvala vam. Prijatno.

SVEDOKINJA DOŠEN: Hvala vama.

SUDIJA PARKER: I hvala vama gospodine Boroviću, gospodine Lukiću, izvolite. Sada će gospođu da vam postavlja pitanja gospodin Lukić.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobar dan poštovani Sude i svim učesnicima u postupku, dobar dan gospođu Došen. Ja sam Novak Lukić, advokat iz Beograda i u ime tima Odbrane Veselina Šljivančanina ja ću vam sada postavljati neka pitanja. Ja se u početku izvinjavam i Pretresnom veću i svima u sudnici i vama, ako se negde budem preklopio s pitanjima, ali sam se trudio da sada, tokom ispitivanja mojih kolega, da malo revidiram naša pitanja. Naš tim uvek je u situaciji da nam naše drage kolege malo pojedju neke teme, pa onda moramo mi, kao poslednji da tu nešto pokušamo da skratimo. Zato ću gledati da isključivo pitam o onim stvarima o kojima niste davali odgovore.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, dobar dan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I pošto i mene često opominju da brzo pričam, podsetiću vas da napravite pauzu između mog pitanja i vašeg odgovora da bi zaista bili ovi transkripti uredni i razumljivi za svakog. Ja ću se nadovezati malo, da kažem sa strane, na ovo šta vas je na kraju pitao gospodin Borović. Odnosno želim da mi potvrdite da li ja imam tačne informacije u pogledu izjava koje su nama dostupne bile, a gde ste vi davali određene vaše informacije o činjenicama o kojima ste svedočili. Pa vas pitam ovako, a vi mi kažete da li je to tačno. Vi ste po našim informacijama haškom Tužilaštvu dali 1995. godine jednu, da kažem opširnu izjavu, a nakon toga jednu kratku izjavu gde ste samo, gde su vam samo predočeni određeni albumi, fotografije, gde ste prepoznavali određena lica, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste takođe dali jednu izjavu, mi imamo informaciju da je ona data u Ministarstvu zdravlja Republike Hrvatske, da je data 14. četvrtog 1993. godine gde ste takođe opisivali činjenice o kojima ste ovde svedočili. Da li se sećate toga?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, zato sam i rekla vašem kolegi da ne bi došlo do nekave zabune da sam nešto krivo rekla, jer sam davala više izjava. Sad gdi i kako, stvarno se više ne sećam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Svedočili ste pred ovim Sudom, u istoj ovoj zgradi Suda ja pretpostavljam, 1998. godine u *Predmetu Dokmanović*, je l' tako? To je bilo u februaru 1998. godine, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tada je takođe svedočila, odmah iza vas i vaše ćerka, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ono šta mi takođe znamo, o čemu vas je malopre i pitao kolega Borović, vi ste određene podatke davali u upitniku Vlade Republike Hrvatske, Komisiji za nestala lica, takođe određena vaša saznanja o činjenicama o kojima ste svedočili u Vukovaru povodom prijave za nestanak vašeg supruga Martina, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Takođe smo upoznati od strane Tužilaštva, a to ste nam i malopre potvrdili da ste sa predstavnicima Tužilaštva razgovarali skoro, ja ne znam tačno, ja nemam datum na izmenama koje smo dobili, ali pretpostavljam u zadnjih mesec dana, kada vam je predočena vaša stara izjava i kad ste se kažem podsetili tih vaših navoda i dali određene neke primedbe gde ste izmenili činjenice u toj izjavi, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ćete mi takođe potvrditi da kada ste vi davali onu prvu izjavu 1995. godine, a ta izjava ja mislim može da vam se da od strane predstavnika Sekretarijata (Registry) ako bude potrebno, da je tada pored istražitelja i prevodioca bila prisutna i vaša ćerka, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Kada mislite da je bila prisutna, prisustvovala? Hoćete li mi ponoviti? Tanja?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Na izjavi od 22. osmog 1995. godine, to je koliko mi znamo vaš prvi zvanični razgovor sa Dennis Milnerom, predstavnikom tada Tužilaštva i prevodiocem ...

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I da je tada tu bila prisutna vaša ćerka Tanja, tako piše na izjavi, zato vas pitam da li je to tačno?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Tu u Hagu?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja mislim da je taj razgovor obavljenu Zagrebu.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa vjerojatno ako su došli zbog mene da je bila prisutna i Tanja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ono šta sam ja izračunao to je da je Tanja u avgustu 1995. godine imala 18 i po godina, je l' tako? Otprilike sam tako, ako je rođena ...

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: 10. prvog 1977. godine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A kažete mi da li ste vi bili prisutni kada je nakon petnestak dana, posle razgovora sa vama predstavnik Tužilaštva razgovarao sa vašom ćerkom u prostorijama hotela "Interkontinental" u Zagrebu? Da li ste vi bili tad prisutni, prilikom tog intervjua?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa ja mislim da sam, ako, nemojte baš držati za rječ, ali mislim da da jer smo mi imali jednu sobu, a ja sam u jednom momentu bila nam kavu kuhala, al' mislim da sam, da je gospodin bio, da sam i ja bila tada u sobi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da ne bude nikakve zabune, odmah da vam kažem, ja sam to pročitao u samom sadržaju izjave koju je napisao Haški tužilac, hteo sam da proverim da li se toge sećate. Nemam razloga da sumnjam u te podatke koji su navedeni u toj izjavi. Sad ću da pređem na neku drugu temu, jer sam sad dobio okvir mojih informacija o vašim, da kažem saznanjima o vukovarskim događajima. Ono što mi znamo i nadamo se da predstavnik Sekretarijata pored vas ima sve ove dokumente, pa ako bude potrebno da napravimo neku referncu ili da nešto pročitate onda će se dati vreme, jer ću se ja s vremena na vreme možda i baviti vašim starim izjavama. Kažite mi da li ste vi lično, pre rata i tokom ratnih sukoba, znači tokom jeseni 1991. godine poznavali doktora Njavru?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa mi smo poznavali doktora Njavru, jer njegova supruga je bila razrednica mojoj Tanji u školi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste gospođu Bosanac lično poznavali? Vi ili vaš suprug, pre rata. Ili tokom, tokom tih sukoba.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Vesnu, doktoricu Vesnu Bosanac sam ja znala kao dečijeg pedijatra dok još nije bila, dok još nije u bolnici bila šef bolnice, ona je bila dječiji pedijatar i od tada je ja poznam. A muž da li je s njom bio nekakav veći poznanik nego što je pedijatar, stvarno ne znam da li su se kasnije njih dvoje susretali, nego je Tanja bila dobra sa sinovima od gospođe Bosanac.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste slučajno, kad smo kod toga, da li ste imali saznanja, da li je neko od sinova gospođe Bosanac bio u Zengama ili nekim odbrambenim strukturama u Vukovaru ili oko Vukovara? Da li se sećate toga?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: E, to vam ja stvarno ne bih mogla reći da li su oni učestvovali. Ja ih nisam ono, vidjela.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja sam ih vidjela tek u Zagrebu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je vaš suprug... Da li ste vi, a da li je vaš suprug isto, da li vam je pričao, da li je poznavao gospodina Marina Vidića, pre rata ili tokom rata? Od kad je on, da kažem, došao na te određene funkcije u Vukovaru?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa Martin je znao Vidića ono iz Vukovara, ono što su se oni kretali kao, ono, kao poznanici u prolazu ili šta je znam... Dobar dan, za dobar dan ili... a da li su se ovako oni više znali, ja ne znam, ali su se pozdravljali u gradu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A vi ste pretpostavljam Vidića znali iz viđenja, znali ste kako izgleda?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja sam ga videla u bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To, to smo čuli juče, pa samo sam hteo da proverim da li ste znali da je to on. A kažite mi samo za doktora Aleksijevića, da li ste njega znali pre rata? I tokom rata, osim kad su se desili ovi incidenti o čemu ste pričali, sa povređivanjem?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Prije rata ga nisam znala nego sam ga upoznala ovo, za vrijeme rata i u Zagrebu kad smo se sreli. Ali suprugu sam mu više znala, jer supruga mu je radila ovdje u bolnici od prije. Ne kao prijatelja nego ono, znala sam je kao medicinsku sestru.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam iz ovih vaših izjava, mislim baš iz izjave Tužilaštvu, pročitao, a vi mi potvrdite, da li sebe možete smatrati da ste pre rata bili dobrostojeća porodica, da ste imali restoran, da ste bili ugledni, mislim na vas i vašu porodicu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa ja za moje prijatelje i one s kojima sam bila uvijek sam bila dobar prijatelj i drug... bili smo za ono doba prilično dobrostojeća obitelj, bar ja i moj Martin sa toliko djece, pristojno smo živjeli.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja pretpostavljam da su vam prihodi, pre svega, bili od restorana? Je l' bilo još nekih drugih prihoda u vašoj porodici u to vreme? Da se vežemo za te godine oko 1990. godine i 1991. godine?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Prikhodi su bili većinom od ribe jer je Martin lovio ribu i prodavao i na tržnici i po restoranima, drugim restoranima, a posebno smo imali na našem jer naš restoran je radio samo preko ljeta, kad je bila sezona kupanja, a u zimsko doba ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi da li njegove aktivnosti vezane za HDZ-e o čemu ste danas govorili, njegov, da kažem politički angažman, mada ste rekli da nije bio ni na kakvoj funkciji u HDZ-u, da li je on bio skriven ili je on to javno ispoljavao?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Marin je to javno ispoljavao, on nikad to nije krio da je on taj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još samo jedno pitanje, vezano da kažem za ove statusne stvari, a proizašlo mi je iz odgovora koji ste dali kolegi Boroviću. Rekli ste da u vezi njegovog postavljenja i vojnog čina koji je dobio naknadno, rekli ste da ste dobili to u dopisu od njegovog zapovednika. Da li znate ko je potpisao taj dopis, ko je bio potpisao kao zapovednik vašem suprugu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Po mom nekakvom saznanju gospodin Kršić mislim da se zvao, on je bio šef "Name", ali je on poginuo u proboju, u Adici, a meni je taj dokument potpisao gospodin Rehak, Danijel Rehak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pošto moram iskreno da kažem da ne znam, nemam podatke o njemu, šta je bio taj čovek, funkcija njegova koja je? Da li je on imao neke veze sa Udrugom vukovarkih branitelja?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa ja stvarno vam ne bih znala na položaju šta je radio, ali znam da je bio zarobljenik, da je bio u koncentracionom logoru, u Srbiji, mislim znam ga od prije rata, jer smo ja i on išli u školu, a šta je obnašao od dužnosti stvarno ne znam, ali je ispalo da je Martinu bio zapovjednik.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Ne bih sada da ponavljam pitanja vezana za povrede i povređivanje vašeg supruga, samo jedna stvar mi nije jasna, a možda ja nisam dobro shvatio. Kada je drugi put povređena, to ste opisivali danas, kada je povređena u ruku snajperskim hicem i stavljena longeta, da li se on tada zadržavao u bolnici bilo koji dan ili je odmah, da kažem hirurški sanirano i odmah pušten kući?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: On je odmah saniran i pušten kući, jer su rekli da on nema potrebe da bude u bolnici, jer i tako je u bolnici malo mjesta, da ima puno ranjenika koji su teže ranjeni, tako da je on pušten kući.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I to je, kako ste rekli gospodinu Vasiću bilo negde u devetom mesecu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, to je bilo krajem desetog mjeseca, negde skoro polovica jedanaestog mjeseca.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Izvinite što sad tražim detalje, ali mi je sad malo to previše rastegnuto pojam, pa ako ne možete da precizno kažete koliko je, možete li ovako da se setite? Koliko je ta povreda nastupila pre ovog pada iz zgrade. Koliko dana pre ovog događaja?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa to je jedno desetak dana prije toga događaja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Kada je vaš suprug 16. doveden u bolnicu, vi ste potvrdili da tada niste bili prisutni već ste došli sledeće večeri, ali da li ste čuli od njega ili od lekara, da li je tom prilikom rađena bilo kakva intervencija kod njega, medicinska?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: On mi je... Marin mi je rekao da nisu mu mogli ništa raditi jer prvo se treba napraviti ovaj, pregled kičme, ali mi je rekao samo da ga je ruka bolila i da su mu promjenili longetu, ništa drugo mi nije rečeno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači on je tada imao novu longetu, vi ste to pretpostavljam i videli u odnosu na onu koju je prethodno nosio.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, jer ona je bila blatnjava i pukl je bila kad je pao sa balkona.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste otprilike dva dana, koliko sam ja mogao da izračunam, par dana da tako kažem, proveli pored vašeg supruga u bolnici, 18. i 19. ako ste došli 17. uveče, da kažem bez ovog 20. kada se dešava evakuacija, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je on tih dana uredno dobijao neku terapiju, da li se sećate toga?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Terapiju nikakvu nije dobijao, jedino je dobivao tablete protiv bolova.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste videli da li mu je 18. merena temperatura? Da li ste vi lično to videli? I kada, u koje doba dana? Koliko puta, ako se sećate?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, ja nisam vidjela kad mu je merena temperatura, jer kad su sestre previjale ranjenike i ne znam, morale obavljati svoje dužnosti onda sam ja morala otići iz te prostorije, jer u toj prostoriji gde su bili ranjenici, u suštini nisu, nije bilo dozvoljeno da budu civili nego samo je meni eto, bilo dozvoljeno, s obzirom da je on bio eto psihički slab i ne znam... Ne znam zašto plakao je, meni je dozvoljeno da ja budem kod njega.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li možete da se setite koje doba dana je bilo to kad je bilo previjanje? Znam da ulazim u detalje, ali nama su važne činjenice. Ako ne znate, kažete da ne znate, neću insistirati.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja stvarno ne bih želela da kažem nešto što je netočno. Nekog su ujutro, nekoga u podne, zavisi kako je ko krvario i kakva mu je pomoć trebala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je na njegovom telu bilo vidljivih podliva od pada? I ako je bilo, gde? Na kom delu tela, kako mu je izgledala glava?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Martin jedino što je bio natečen, lice mu je onako bilo malo natečeno, ali to mi je rekao da mu je rekao doktor da je to normalno od njegove težine i od pada, s obzirom da je pao na noge i da kod trbuha, kod trbuha da je

imao bolove, a vidljive podljeve ja nisam vidjela, jer ja stvarno ga nisam ni otkrivala ono, da gledam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo trenutak da proverim transkript. Da, više se radi o korekciji odnosno o ispravci transkripta. Vi ste rekli da je on pao na noge, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad je u redu, hvala. Ova lekarska dokumentacija koja se na kraju našla kod vas i kako ste ispričali juče i danas, tu dokumentaciju ste vi zadržali kod sebe 20. ujutru kada su njega već sa kreveta hteli da stave na nosila, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jer tog jutra je i doneta ta dokumentacija tu, pored njega na krevet? Je l' se sećate toga?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja mislim da je dokumentacija, to jutro da je sestra Biba i nosila dokumentaciju i mećala kraj svakoga ranjenika. Ona je prolazila između ranjenika i ostavljala na krevete kod nogu, kod svakog pacijenta. Je l' to je trebalo da posluži za dalje lječenje ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, to ste objasnili. Kad kažete sestra Biba, mislite na Kolesar Binaziju, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi ikoga pitali da zadržite vi dokumentaciju kod vas da stoji, a da ne bude pored Martina, kad je stavljen na nosila? Je l' vam je neko dozvolio da vi tu dokumentaciju držite pri sebi? Konkretno neka osoba, bilo koja?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, niko me nije dozvolio, a nije mi niko ni osporio da ja uzmem tu dokumentaciju, ali sam ja mislila da idem odmah za Martinom i da ću biti uz njega, zato sam i uzela tu dokumentaciju i ponjela sa sobom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još jedno pitanje u vezi te dokumentacije. Mi smo videli od vas, da kažem dva dokumenta koji potiču iz tih dana i dve potvrde od ranije. Da ih definišem. Prvi dokument je temperaturni list, a drugi je onaj formular sa onim tekstom pisanim rukom s druge strane, je l' tako? Ja tako shvatam, to se znači radi o dva dokumenta. Moje pitanje, da li pored tih dokumenata koje ste prikazali ovde pred Sudom, da li je među tim dokumentima bio još neki dokument, a koji niste dali Sudu, a imate kod sebe? Jeste li razumeli moje pitanje?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Jesam, ja sam razumjela vaše pitanje. To vam je jedan dokumenat, samo što je on meni pocepao se, znate, raskinio se, pa to sad kad je fotokopirano to su dva dokumenta al' inače to je bio kao presavijani list. To je jedan dokumentat, nisu dva, samo je meni to puklo, potrgali se, pa sam ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da zaključim, drugih originalnih dokumenata vi nemate iz bolnice od 20. novembra, je l' tako?
SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude ...

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude, samo jedna intervencija na transkriptu. To je strana 54, red 16. Moj uvaženi kolega je pitao kada je medicinska dokumentacija ostavljena na krevetu pacijenta i da li je to bilo 20. ujutru. Mislim da je iz odgovora svedoka ispušten ovaj datum kad su dokumenta ostavljena od strane Binazije Kolesar.

SUDIJA PARKER: Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da je 20. ujutru, samo da to zaključim, stavljena dokumentacija?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, prije evakuacije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li mi malo bliže objasniti gde je to ležeo vaš suprug? Vi ste rekli odmah pored vrata, ali ja to ne znam, pored vrata čega je on bio smešten tih dana u bolnici. Da li pored izlaznih vrata, ako pored izlaznih, onda recite kojih vrata?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, to su vam vrata izlazna, tu izlazite, iz te prostorije izlazite kroz ta vrata i ulazite kroz ta vrata, drugih vrata nema.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, mi kažite gde se nalazila ta prostorija, možete li nam to objasniti? Ovde je pred ovim Sudom već dosta objašnjena struktura prizemlja ili donjih prostorija, pa nam to kažite, gde se ta prostorija nalazi?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: A to vam je prizemlje, to vam je skroz prizemlje, tu ulazite, nema više dolje, ni dolje ni gore. Točno kad tu uđete to vam je prizemlje, to vam je prvo, ne kat nego baš prizemlje. Ranije je tu bilo ambulante, ginekološka ambulanta i šta ja znam, prije rata. Ja sam bar kao majka dolazila tu na ginekološki pregled, tu su ranije bile ambulante, a posle je to pretvoreno u jednu prostoriju u kojoj su ležali ranjenici. Cijela ta... tu su ustvari bile čekaonice je l', pa je to vjerovatno sklonjena sjedala, pa je tu, tu su smješteni ranjenici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' sa u taj prostor ulazi sa glavnog ulaza bolnice?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne sa glavnog nego idete kao iza, iza bolnice, nije iza bolnice, ali morate obići glavni ulaz.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A rekli ste da ste tu prvo veče obišli Tadiju Došena. Gde je on bio u odnosu na prostoriju gde je bio Martin, gde je on ležao?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa Tadija je ležao, kako da vam je to objasnim, to vam je kao hodnik gdje su vam cijevi od grijanja, pa su i tu bila postavljena, ležaji, pa kao jedan hodnik, kako da vam sad ja kažem, jedan hodnik i tu je Tadija bio smješten. To je van, mislim prođe se ta prostorija u kojoj je bio Martin, pa se ide kao hodnikom jednim, tu su isto bili ležajevi i Tadija je tu bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A Martin Jakubovski, da li je on bio u blizini Martina Došena? Mislim da li je bio isto u tom prostoru koji ste opisali?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Martin je bio bliže Tadiji nego Martinu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo vas pitam zato što ste svedočeci u *Predmetu Dokmanović* rekli, kada ste vi pošli sa Marinom i kada su to, kako ste nam juče razjasnili, vojnici počeli da ga iznose van, da je Martin Jakubovski već bio izašao, tako ste rekli, je l' se sećate toga? Odakle vam ta informacija da su pokretni ranjenici već izašli pre nego što su krenuli da izvode vašeg supruga?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To nije informacija nego to se točno dešavalo, jer kako su prozivani, tako su i izlazili, jer normalno, oni koji su mogli hodati su išli prije nego Martin, dok su sestre došle, dok su donijele nosila, dok su njega postavili na nosila, ljudi su već izlazili, pokretni ranjenici van.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su tad počeli da izlaze i ostali ljudi koji su bili tu u bolnici, koji nisu prozivani? Da li ste taj trenutak videli kada ste pošli s Martinom?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, i oni su izlazili, ali oni su morali prvo sa prvog kata da siđu dolje u tu prostoriju, jer i oni su morali na ta vrata izać, ali oni su... civili su bili na prvom katu bolnice, a ne ovdje gdje su bili ranjenici. Znači oni su morali sići dolje jedan jedan kat, i oni su normalno izlazili van.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo jedan trenutak molim da nešto proverim. Hvala vam, u odnosu na ovaj odgovor. Ja bih vam sad, možda bi najbolje bilo da uzmete od predstavnika Sekretarijata ovu izjavu koja se zove iskaz na tri kucane strane, pa bih samo želeo da pročitate na tom dokumentu, prva strana, poslednji pasus, pa ste rekli: "Povjest bolesti moga muža sam ponela sa sobom", da pročitate naglas ovi sledeću rečenicu. Počinje: "Svi s gipsom i bijelim mantilima", da li vidite to u izjavi? Ne znam da li tu izjavu imate ispred sebe.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Samo malo ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U pitanju je dokument, samo da ne bude zabune za moje kolege iz Tužilaštva, to je inače dokument koji je po Pravilu 68 nama Tužilaštvo otvorilo, a uvedeno je u elektronski sistem sa oznakom 2D090001. Međutim, nema potrebe da ga stavljamo, ako ga svedok ima ispred sebe i ako će samo pročitati tu rečenicu.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Kako ste rekli?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "Svi s gipsom i bjelim mantilima." To je poslednja rečenica bukavlna na toj prvoj strani.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Na prvoj strani, "Svi s gipsom..." Na prvoj strani, to meni nema, samo malo, da vidim ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo da vas pitam gospođu Došen, da li imate ispred sebe dokument koji ima oznaku, to je kucano pisaćom mašinom, tri strane ...

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Aha, aha, evo, dobro sad smo dobili, samo malo ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači zadnji pasus, sredina, "svi s gipsom".

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Aha, "bili su koji su obukli bijele mantile ili su bili sa lažnim gipsom", je l' to?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete dalje. "Povjest bolesti..." Ispod toga, još dva pasusa, poslednji pasus...

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: "Tada sam vidjela neke medicinske sestre..." to?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne. Samo malo. Gospođu Došen ...

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Poslednji pasus počinje sa datumom 19. jedanaestog 1991. godine.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Aha. "Ujutro oko 8.00 ..."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: "Glavna sestra Biba morala je napraviti ..."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To, to, samo polako pročitajte. Pročitajte ...

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Cijeli taj pasus?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, samo polako, zbog prevoda.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: "19. jedanaestog 1991. godine ujutro, oko 8.00 glavna sestra Biba je morala napraviti popis svih bolesnika s povješću bolesti ako za evakuaciju. Povjest bolesti mog muža ponjela sam sa sobom. Svi s gipsom i bjelim mantilima morali su ići na pregled kod vojnog ljekara, a vozači Hitne su morali imati iskaznice."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dalje mi nije ni važno.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ono šta mi je važno, pošto na ovoj izjavi nema potpisa, ali ja pretpostavljam vi stojite iza ovoga, da li ste vi čuli ili videli to jutro da su tu ušli vojni lekari i da su vršili neki pregled? Da li se sećate toga?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja nisam vidjela nikakve vojne ljekare i nisu ušli u tu prostoriju u kojoj sam ja bila, gdje su ležali ranjenici, ali su ovi morali izaći napolje koji su imali, kao navodno, lažne gipsove. Njih su zvali da izađu napolje kroz vrata, a ja osobno nisam vidjela nikakvog vojnog ljekara, nego je rečeno da moraju ići na pregled da se vidi kakav stupanj imaju ranjavanja ispod toga gipsa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste čuli, da li je nekog od njih pogledao neki vojni lekar, da li ste čuli to u razgovoru dok ste izlazili ili ispred, kasnije dok ste stajali sa ženama?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja nisam čula, jer se ja nisam ni zadržavala tu nego sam ja odmah išla sa ranjenicima prema autobusu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li poznajete lično doktora Ivankovića ili doktora Stanimirovića slučajno? Da li ih znate iz viđenja, ne mislim da li ih znate, da li znate kako izgledaju?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, znam jer doktor Stanimirović je bio moj doktor opće prakse u tvornici dok sam radila još, a sad je psihijatar.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste možda njih videli to jutro u hodnicima bolnice?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Doktora Ivankovića da, ali doktora Stanimirovića ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Iz ove izjave koju ste malopre čitali, a možete da pročitate i sledeću rečenicu koja je doduše, meni je jako teško bilo da je pročitam, ali u toj je nevedeno da je sestra Biba onda došla sa novim popisom. Pa da li se sećate da li je, da li se sećate da li je gospođa Bila prisutna uz ta dva vojnika kad su čitali ono šta ste juče rekli ili da li je ona došla sa ta dva vojnika kada je čitano ime vašeg supruga, kada su prozivani Došeni?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Sestra Biba je već bila u prostoriji i djelila je ostale povjesti bolesti drugim ranjenicima kad je počeo se čitati ovaj popis da se, da ranjenici... Ja ne kažem da su to bili ranjenici sad po nekakvom... sumnjivo mi je bilo da su naši, da li je to bio spisak, pa su oni po tome što su Došen svi bili, jedan za drugim, pa su prozivani, ali su odmah bili na tom popisu tako da su bili među prvima pročitani, Došen Martin, Došen Tadija, ne znam Došen Ivan, Jakubovski, tako redom su bili prozivani. E sad, oni su izlazili napolje prije muža, je l' muža su morali nositi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste se vi nekome tada obratili i pitali da li vi možete da idete sa vašim suprugom i kada, u kom trenutku?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To jutro se nisam nikome obraćala, jer samo ono, Martin je vikao: "Nemoj molim te sada da odlazite negde, da se odavajamo, kad ja

krenem i vi idete odmah samnom", a s obzirom da mi je dozvoljeno da budem pored njega još prije nego je počela evakuacija, smatrala sam da je normalno da idem uz njega bez da ikoga pitam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači ja sam shvatio zato što ste juče na stranici 43, jučerašnjeg zapisnika rekli da vam je bilo dozvoljeno da pođete s Martinom, tim ste podrazumevali da vam je bilo dozvoljeno od lekara koji su znali o njegovom stanju kakvo je, da mu treba pratnja, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: E, točno to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovako sad, da još jednu temu prođemo, pa onda da vidimo da ako možemo napravimi pauzu. Ja sam shvatio da ste vi i vaša ćerka Tanja ste se sve vreme kretali uz Martina koji je nošen ka izlazu iz bolnice i dalje u dvorište, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I tako, uz njega ste i prolazili pored ovih ljudi koji su tada pretresani ispred ulaza u Hitnu pomoć, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Juče ste rekli da ste... Prvo ću da vas pitam, da li ste vi lično pretresani? Vi lično?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja osobno ne, ja sam prošla odmah, a Tanju su pregledavali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste da su traženi oštri predmeti, oružje, čak ste pomenuli zlatninu. Da li ste vi videli da je neko tu tražio zlato ili novac ili nešto tako od... Da li ste vi to lično videli?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja osobno nisam vidjela zlatninu i novce, da li je od nekog uzimano, ali sa strane kad prolazite ovako, bila je jedna kamena kao ograda i tu sam vidila da su ostavljali škarice ko je imao, turpiju i šta ja znam, to je tu ostavljano. A osobno novce i zlato da li je nekom uzimano ne, ne bih to mogla potvrditi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Kažite mi na tom putu, na izlazu, da li ste prošli pored gipsaone, da li ste primetili tu nešto neobično tada? Da li znate gde se nalazi gipsaona?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa gipsaona je bila, a prolazi se od Martinovog kreveta, ne znam pet, šest kreveta se mora proći da se uđe tamo u gipsaonu, a da li sam primetila nešto neobično, ja osobno ne.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li sada da napravimo poštovani Sude jednu pauzu da bih ja nekako izrevidirao svoja pitanja, da uđem u novu temu?

SUDIJA PARKER: Sada ćemo da napravimo pauzu i da nastavimo sa radom u 17.50.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Gospođo Došen, da nastavimo i da zaista pokušamo da ovo privodimo kraju. Možete li mi reći, a da mi ne ponavljate sada ceo sled događaja, samo da mi kažete, da li možete opredeliti koliko je trajalo vremenski, od trenutak kada je vaš suprug stavljen na nosila do trenutka kada je došao, doveden ispred autobusa? Tad, celo vaše kretanje kroz koridor, kroz dvorište i pretres. Koliko je to po vama, vremenski trajalo?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa nekih desetak, 15 minuta, ne duže.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad ste došli, opisali ste juče kako je izgledao taj treći specifični autobus po vama, koji ste juče opisali detaljno. Da li su ovi... Da li ste vi приметili u tom trenutku kada ste vi došli tu, da li su ovi autobusi već bili popunjeni, ostali?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa većinom da. Još su pristizali neki pokretni ranjenici, ali ovi autobusi su bili već maltene popunjeni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U toku vašeg boravka ispred autobusa i ovog celog dešavanja pre povratka u dvorište bolnice, da li ste videli da su iz ostalih autobusa neki ljudi izvođeni i ostavljeni tu da stoje sa strane, da li vam ostaje takva neka slika u glavi?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Jedino koga se sjećam, jednog mladića je prijatelj izveo i vratio ga je nazad u bolnicu, ali on da je poznavao, ovaj je bio srpske nacionalnosti, a ovaj je bio Hrvat i on ga je vratio nazad u bolnicu i poslje sam vidjela tog dečka u Zagrebu, znači ovaj prijatelj je uspio da ga spasi da kažemo, je l'.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A možete li mi istovremenski da opredelite koliko je trajalo to vaše zadržavanje tu ispred autobusa, koliko dugo je to trajalo? Do vraćanja u dvorište? Uključujući i one razgovore sa vojnikom i sa Drkom i sa Šljivančaninom.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa po meni, pola sata, 45 minuta, tu negdje vremenski, ne bi moglo biti duže. Mislim da ne, mada meni je bila cijela vječnost, ali sad točno baš, ali do sat vremena najduže, duže nije bilo. Znači od pola sata, 45 minuta, tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste juče crtali na fotografiji neka mesta koja u značajna za utvrđivanje činjenica, pa da vas pitam samo, da li taj dijalog koji ste vodili sa tim vojnikom koji je uzeo taj novac od Mrkobašićke i dao vama kako ste to opisali, da li se sve to odigravalo na tom mestu baš gde je Martin ležao ili negde dalje od toga? I ako je udaljeno, koliko je udaljeno od tog mesta?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To se dešavalo baš tu gde je Martin ležao, jer on je izašao iz autobusa i prilikom izlaska iz autobusa mi je dao novce u ruku. Jer on je

Ružicu dopratio u autobus i ostavio je u autobusu i prilikom... To je bio mlad dečko, to je rezervista, mislim ono, pristojan dečko, nije, nisam... Zato sam se i usudila da ga pitam sve ovo drugo dalje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Tanja je bila tu sve vreme pored vas, pored Martina gde je on ležao, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovaj dijalog sa ovim Darkom Drkom, da li je on isto na tom mestu? Da li ste se vi pomerali kad ste vodili razgovor ili je on isto tu došao pored mesta gde je Martin ležao?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Sa Drkom sam razgovarala kada su Martina vraćali nazad prema bolnici, jer sam msilila da ga vratim makar u bolnicu, pa možda ću uspeti nekako da ne bude tamo na tome betonu. Tu je bio razgovor. Znači kad se Martin već udaljavo od autobusa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Znači s njim ste obavili razgovor, nakon razgovora sa Šljivančaninom, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, kad sam već razgovarala i kad sam se vratila nazad prema Martinu, kad su ovi vojnici dolazili po Martina i da uzmem torbu, jer je tamo stajala kraj i onda je naišao Drko i onda sam ga pitala: "Drko, daj molim te, možeš nešto ... "

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne morate da ponavljate.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To je opet, to je opet u blizini autobusa, ali ne na tom istom mjestu gdje je Martin ležeo, ali su tu... To je još uvijek kod autobusa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja ću vam sada samo predočiti deo vašeg svedočenja iz *Predmeta Dokmanović*, strana 55, zapisnik, transkript od 6. februara 1998. godine, pročitacu vam na engleskom kako je i uneto, pa ćete mi se izajsniti u vezi toga. "Dakle shvatila sam da su meštani, da ljudi iz Vukovara ne mogu da nam pomognu, pa sam rekla mužu: Ja idem do majora, pa ću njega da pitam šta ja i moja kći tamo radimo?" Iz ovog proizilazi, jer prethodno pominjete razgovor sa Drkom, da ste se nakon toga odlučili na razgovor sa Šljivančaninom. Da li je bilo ovako kako ste rekli 1998. godine ili ovako kako danas govorite?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne znam, tu negde nešto ne štima, jer ja sam sa Drkom pričala kad sam već razgovarala sa gospodinom Šljivančaninom i u vraćanju tome nazad je on naišao i onda sam ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, znači ostajete pri tome što ste danas izajvili?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste i u svojoj izjavi haškom Tužilaštvu, imate je ispred sebe, to je izjava iz 1995. godine, na strani 6, takođe rekli... Pogledajte stranicu 6, predzadnji pasus. "Rekla sam Drki...", jeste našli taj deo?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Stranica 6 ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa predzadnji pasus.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, to nije to. Da to nije ovo? Strana 6 ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vidite?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Stanite malo

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Posljednji pasus. "Kada sam shvatila da odatle neće biti pomoći, otišla sam do Šljivančanina." Jeste videli to?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: To nije... "Tada sam vidjela."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, ja mogu da pročitam, možda na BHS-u, a predstavnik Tužilaštva da mi potvrdi da čitam tačno, ako postoji neka sumnja, ako ne možete da nađete dokument. Znači vaša izjava iz avgusta 1995. godine šesta stranica, prethodni red.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Samo malo ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "Rekla sam Drki ... "

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, ali ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, ja mislim da je svedokinja našla gde to piše.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste uspeli gospođu Došen da nađete taj paragraf?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, ali tu piše mi na engleskom.

SUDIJA PARKER: Pročitajte na BHS-u, pa vidite da li ona prihvata da je to to šta je rekla u izjavi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, ja samo predstavnicima Tužilaštva da kažem da čitam deo koji se nalazi na strani, evo samo da kažem, na engleskoj verziji strana 5, zadnje dve rečenice. "Rekla sam Drki: Pomozi mi da spasem muža. On je odgovorio: Šuti Došen, vi Došenovi imate puno putera na glavi. To je fraza koja znači imate za što šta odgovarati. Kada sam shvatila da odatle neće biti pomoći, otišla sam do Šljivančanina." I onda ide dijalog. Hoću da kažem da i u to izjavi Tužilaštvu vi tvrdite da ste prvo vodili razgovor sa Drkom, pa onda otišli kod Šljivančanina.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa vjerovatno je onda bilo tako, sada sam već i umorna i zbunjena ...

TUŽITELJKA TUMA: Oprostite, ja bih htela da intervenišem. Da pitanje ne bi bilo zbunjujuće za svedokinju, da je ne bi navodilo na pogrešan trag, ako uzmemo u obzir

jučerešnji transkript i to stranicu 3.804, osmi i deveti red, bilo je pitanje koje sam ja postavila. "Hvala gospodo Došen, vi ste ovde spomenuli da se niste imali više nikog kome da se obratite. Da li ste možda pokušali ranije da se obratite tom visokom oficiru s tim u vezi da dobijete nekakvu pomoć?" I onda je odgovor svedokinje bio: "Ja sam pokušala da razgovaram sa Marinovim prijateljem koji se zove Darko Vuk.", i dalje se nastavlja, "rekla sam mu...", i tako dalje. Dakle, da tu ne bi bilo nikave zbrke.

SUDIJA PARKER: Dakle, vi upućujete na iskaz koji je svedokinja dala juče i kada je rekla da je razgovarala najpre sa Drkom, pa onda s majorom Šljivančaninom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne zbunjujem nego me je zbunio vaš odgovor, ali nije mi to uopšte toliko primarno. Možemo da idemo dalje sa pitanjima.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pomenuli ste juče, kada ste izlazili iz bolnice i na tom prostoru ispred gde su bili autobusi, da je tu bilo još nekih nepokretnih ranjenika. Moje pitanje, da li su oni bili tu, ti ostali još neki nepokretni ranjenici i kada ste se vraćali u krug bolnice? Možete samo odgovoriti da ili ne, ako se sećate.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste rekli i juče i danas mom kolegi mislim Boroviću, ne smem da tvrdim, da je vaš prethodni suprug bio aktivno vojno lice tadašnje JNA, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I juče ste rekli da je to lični bio razlog zašto ste poznavali činove Jugoslovenske narodne armije. Tako ste rekli i u izjavi Tužilaštvu i juče kada ste svedočili, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pošto zaključujem da poznajete činove Jugoslovenske narodne armije, da li ste tom prilikom, govorim za ceo vaš boravak tamo i prilikom izlaska, pretresa, dok ste stajali ispred autobusa, videli još nekog oficira JNA da je tu bio prisutan?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja osobno ne. Ni jednog oficira sem gospodina Šljivančanina kod autobusa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mog klijenta ste videli da stoji, kako ste juče nacrtali na onoj fotografiji faktički ispred prvog autobusa, blizu one kućice kod ulaza u dvorište bolnice i rekli ste da je imao na sebi maskirnu uniformu sa činom majora, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, šarenu uniformu, je l'.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čuli ste kako njega oslovljavaju sa gospodine majore, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li grešim gospođu Došen ako kažem da ste lik mog klijenta često, svih ovih godina vidali na televizijama, na člancima, na fotografijama u novinama i da ste znali da je to gospodin Šljivančanin, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Mislite sada, posle rata?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, nakon 1991. godine, događanja ...

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da. Da, viđala sam ga, ali budite sigurni da sam ga vidila i da sam razgovarala s njim u bolnici, da nipošto ne bih htjela to tvrditi, a da nije točno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste mog klijenta videli tek kad ste odlučili da potražite, da kažem pomoć od nekog drugog, kad ste videli da vam niko drugi ne može dati odgovore oko toga šta će biti sa autobusima, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste prišli Šljivančaninu i ostavili ste vašu ćerku Tanju da bude uz vašeg supruga koji je i dalje bio ispred trećeg autobusa, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li otprilike da mi kažete, mada na osnovu onih skica i crteža možemo da steknemo utisak, ali kolika je bila udaljenost od tog mesta gde je stajao Šljivančanin po vama do mesta gde je ležao Martin?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa eto, to vam je jedan autobus. Tako ćemo reći, dužina jednog, jednog i po autobusa, je l'.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I onda ste se vi posle tog razgovora sa Šljivančaninom vratili do vašeg supruga i ćerke, a on je, Šljivančanin ostao na istom tom mestu gde ste vodili razgovor, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Juče ste nam svedočili da je onda Šljivančanin rekao dvojici vojnika da podignu Marina, vašeg supruga i da ga odvedu. Gde da ga odvedu? Jeste čuli reči šta je on njima rekao? Gde da ih vode? Gde da ga prebace?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, ja nisam čula gdje da ga oni prebace, samo sam ono, čula kad je rekao njima da ga podignu sa nosilima i ja sam u tom momentu uzela torbu i išla za Martinom nazad. Međutim, ja sam... Ja sam osobno mislila da će ga vratiti u bolnicu. Međutim, oni su ga ostavili na tome prolazu da, sa nosilima ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste rekli.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: A ja i Tanja smo produžili. Ali nisam čula šta je gospodin Šljivančanin rekao kuda da ga nose.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Opet ću vam pročitati jedan deo vašeg iskaza sa svedočenja u *Predmetu Dokmanović* gde ste svedočili pod zakletvom. Na stranici 56, istog dana, 6. februara 1998. godine, ja ću vam sada to pročitati opet na engleskom jeziku, tako je zapisnik zvanični koji smo dobili. "Pogledao me je, okrenuo se i rekao vojnicima da se vrate po Martina i da ga odnesu nazad prema bolnici, a da mi idemo za njima." Tada, 1998. godine ste čuli, tako ste posvedočili da je moj klijent rekao vojnicima da vašeg supruga vrate u bolnicu. Da li vam je ovo sada osvežilo vaše pamćenje kad je rečeno da se on prebaci pred bolnicu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne u bolnicu nego da ga vrate pred... tu gde ga jesu ostavili. Ne u bolnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali ste čuli znači njegove reči. Danas ste rekli da niste čuli, a tada ste čuli njegove reči u smislu tog naloga?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja sam vam rekla da nisam čula da je gospodin Šljivančanin rekao kuda da ga vode nego da ga vode pred bolnicu. A kuda, kuda može značiti puno, kuda. Svagdje su mogli nego je on rekao da ga vrate pred bolnicu, da ga ponesu nosilima. A ne u bolnicu i ne znam kuda. Ne mogu vam reći kuda.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, ali ste čuli ovo što sam sad pročitao, je li tako? Da ste to tad izjavili i da je to tako bilo.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, da. Da, tačno, da ga vrate nazad sa nosilima, nazad je li. Računa se pred bolnicu gdi je i bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, da. Da li se sećate kada ste vodili taj razgovor oko stvari sa Šljivančaninom, da ste vi tada rekli da ćete vi da nosite njegove stvari mom klijentu. Da li se sećate toga?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, ja sam rekla da imam njegove stvari i da bi mu htjela, da njegove stvari idu uz njega, a onda mi je gospodin rekao, gospodin Šljivančanin ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste rekli, da ne ponavljamo.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, kad mi je, da ali kad mi je on rekao ako hoćemo nositi onda sam ja rekla, pa dobro, onda ću ih nositi ja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I nakon toga ste uzeli svoju ćerku, gurnuli ispred sebe i pošle ka dvorištu bolnice, je li tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, vi ste mi potvrdili, a ja ću pročitati sada šta ste mi izjavili tada. Na sledećoj stranici transkripta, da li je tako bilo? Znači nakon tog razgovora o stvarima i nakon toga što je on po vama to rekao, vi ste rekli. Strana 57 za uvažene kolege iz Tužilaštva. "A ja sam onda rekla, ako ih niko, neće, ako nema nikoga da ih nosi onda ću ih ja nositi. I onda sam gurnula kćer ispred sebe i rekla joj da ide napred zato što sam ja samo htela da se pridruži drugim ženama i deci zato što mi je muž

stalno govorio da uvek moramo da budemo tamo gde je puno drugih ljudi, gde su svi zajedno." Je l' se tako odigralo?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Točno tako.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je vaam Šljivančanin rekao da idete u dvorište ili ste vi sami onda pošli u dvorište sa svojom ćerkom ispred sebe kako ste to sad naveli? Jer vam je vaš suprug govorio da se držite uvek grupe ljudi, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, ali gospodin Šljivančanin mi je rekao da idem tamo gdje su žene i djeca.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vaša ćerka Tanja nije čula vaš dijalog sa Šljivančaninom, je l' tako? Vi ste joj ispričali tok tog razgovora.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa ja i Tanja smo dosta pričali, jer ona je posle puno plakala i ja sam joj rekla: "Gospodin Šljivančanin je rekao da idemo tamo gdje su žene i djeca, ja sam pitala za tatu", on je rekao tako i tako, mislim da ne ponavljam sad sve to, a da li je Tanja čula razgovor... Ona je mogla čuti, nije to bilo tako jako udaljeno. Ona je mogla čuti naš razgovor, ali ja i ona jesmo osobno o tome događaju, ona je jako bila vezana za oca i ona je uvijek puno pitala i mislim da ne duljim sada, ali mogla je čuti razgovor. Nije bila tako... za jedan autobus udaljena da se ne čuje razgovor. Mogla je čuti razgovor.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U redu, samo da preciziramo. Rekli ste da je mogla čuti razgovor, ali vi ste njoj prišli nakon završenog razgovora sa Šljivančaninom i pošli ka bolnici, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. U ovoj izjavi koju smo ranije, pre pauze gledali iz 1993. godine od tri strane, nigde niste pomenuli ni rečju da ste sa mojim klijentom Šljivančaninom vodili ovaj dijalog oko tih stvari o čemu ste nam danas svedočili. Pogledajte tu izjavu, ne izjavu Tužilaštvu već onu izjavu na tri strane. Vi ste u toj izjavi samo ...

SUDIJA PARKER: Da li je to iz 1993. godine ili 1995. godine, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: 1993. godine časni Sude, izvinjavam se na mojoj neurednosti. To je izjava koju smo imali prethodno na ekranu od 14. četvrtog 1993. godine koju je ona dala u Ministarstvu zdravlja. Evo ja bih joj preložio, može da čita celu izjavu, ali o tome govori, evo, to je druga strana gospođu Došen, pa od sredine, pa nadalje pogledajte i potvrdite mi da vi "osim dijaloga s mojim suprugom, ko je Došen, a Došen", ništa drugo u toj izjavi niste pomenuli o razgovoru sa Šljivančaninom?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, gospodine, točno je to, to je bila izjava, ali to je bila izjava o nekakvim događanjima koja su se događala, koja nisu bile vezana za bilo kakvo svedočenje nego da li i ko je kako imao uvida u to i kako je ko prošao u tome ratu. Ovo nije nikakva optužnica, niti sam ja tu koga optuživala, ja sam samo rekla da

sam razgovaral sa gospodinom Šljivančaninom, jer nismo ulazili u detalje šta sam ja razgovarala sa gospodinom Šljivančaninom. To je jednostavno jedna izjava koja je, kao moj nekakav križni put koji sam ja trebala opisati kako sam prošla u tome ratu. Ali ja jednostavno nisam ulazila u detalje cjelog razgovora, ali da se vidjeti ovde ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Potvrdite mi samo sa da ili ne. U toj izjavi vi detaljno opisujete razgovor sa vojnikom, događaj sa Ružicom Markobašić, vaš dijalog sa Drkom, izvođenje iz bolnice i dolazak Čapala i ostalih lokalnih, a u odnosu na mog klijenta samo pominjete dijalog: "Koji Došen? Ah, Došen", i ni reč više, je l' tako? Samo mi kažite da ili ne.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, tačno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Molim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Odgovorite mi opet samo kratko, da se ne ponavljamo. Ja ću vam reći da su pred ovim Sudom saslušani neki svedoci, između ostalog i ljudi koji su bili s vama u bolnici i da su takođe neki od svedoka rekli da moj klijent uopšte nije bio ispred autobusa sve dok autobusi nisu otišli. Šta biste rekli? Da li ono greše, ti ljudi?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja bi rekla da griješe.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pod zakletvom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, kad ste vi pošli nazad u dvorište, idemo sada na tu hronologiju, znači idete nazad sa Tanjom ka dvorištu bolnice, da li su tad već stigli ti kamioni koje opisujete ili su stigli nakon toga? I ako su nakon toga, koliko je prošlo vremena od dolaska kamiona?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Kad smo se ja i Tanja vraćali nazad, u dvorište je l', kako vi kažete, već su bili, dva kamiona i u te kamione su već mećali ranjenike, te nepokretne, to su išli samo nepokretni ranjenici i... Da?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli trenutak kako je Martin stavljen u neki od tih kamiona, da li ste to videli? Da ili ne?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Juče ste takođe rekli da ste mogli da vidite kamione, ali da niste mogli da vidite autobuse, ja sam to shvatio zbog zida bolnice, kako ste nam nacrtali. Da li se sećate da li ste videli bar jedan deo, prednji deo nekog autobusa sa pozicije gde ste vi bili nakon toga u dvorištu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ja kad sam se vratila nazad u dvorište, još se mogao videti, to bi bio zadnji dio autobusa, prvog autobusa. To je jedan mali djelić autobusa se mogao vidjeti, jer vi morate mali sići dolje, kao u jednu dolu kad sidete i

onda normalno, u visini vaših očiju možete samo viditi. Znači više, više sam bila na ovu stranu da se vide ti kamioni nego autobusi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Jer gužva je bila, bilo je puno žena i djece. Možda sam mogla vidjeti autobuse da sam stajala negdje naprijed, ali sam tražila svekrvu i to tako da sam malo otišla nazad da bi mogla reći gdi su Martin i Tadija i Ivan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li mogu da zaključim da ste u svakom slučaju u jednom trenutku mogli da vidite jedan deo nekog od tih autobusa i kamione, da su bili tu skupa? U jednom trenutku?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, ali to jedno desetak minuta od mog povratka, poslje više ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ću vas opet podsetiti na vašu izjavu haškom Tužilaštvu, to je izjava iz 1985. godine, 1995. godine oprostite, časni Sude. Evo, ja ću vam reći ako treba i predočiću vam, da idemo malo brže. Vi ste u toj izjavi, ako imate ispred sebe otvorite stranicu 8. Vidite li treći pasus koji počinje rečima: "Otprilike pola sata nakon toga"?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Stranica 8?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: BHS verzija, znači na vašem jeziku ...

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Samo malo, ja imam drugo gospodine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: ERN broj je 00537469 ako se ne varam. Izjava haškom Tužilaštvu od 22. osmog 1995. godine. Ponoviću za predstavnika Sekretarijata pored svedoka. 00537469. Stranica 8 ima broj 00537476. Ako ste našli ...

SUDIJA PARKER: Osmo stranica, treći paragraf.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Počinje rečima "Otprilike pola sata nakon toga ... "

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Za otprilike... Marin Bili ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, samo malo, samo malo. Sad ćete mi polako pročitati tu rečenicu samo, samo tu rečenicu. Možete li pročitati naglas tu rečenicu?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da. "Za otprilike pola sata nakon toga, vidjela sam kako Marin Bili Vidić dolazi zajedno s grupom promatrača EZ-a (European Community), a prema skupini žena i djece."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Je li se sećate toga kada su došli predstavnici Evropske zajednice i da je s njima u društvu bio Marin Vidić?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste juče posvedočili da su predstavnici Evropske zajednice došli negde oko 11.00, je l' tako? To ste juče ...

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, da, ja sam to rekla, da otprilike oko 11.00, jer mi nismo imali sat, ja stvarno ne mogu vam reći baš tačno. Ja sam rekla oko 11.00 su oni došli.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje pitanje je jednostavno. Da li je po ovome što ste u toj izjavi izjavili 1995. godine, a složićemo sa da je svima nama pamćenje mnogo jače za bliže i kraće periode nego za dug vremenski period, da li je od trenutka kada ste vi došli tu i kada ste videli te autobuse i kamione, do trenutka kada su došli predstavnici Evropske zajednice prošlo pola sata, kako ste tada izjavili? Otprilike pola sata.

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, tako je prošlo, tako je prošlo vrijeme. Oko pola sata, sat.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' se sećate šta su ta gospoda iz Evropske zajednice i gospodin Vidić, šta su oni radili i s kim su razgovarali?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Oni su razgovarali sa predstavnicima vojske i otišli su unutra, prema bolnici, unutra gdje su... jer u bolnici je još bilo ranjenika, tada smo shvatili da je još bilo ranjenika na dogovor da se pripremi taj konvoj i da se obrati onda ženama i djeci da kuda će ko krenuti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I u ovoj izjavi, u sledećoj rečenici ste rekli: "Govorili su sa svima nama općenito". Je l' se sećate da su oni i s vama razgovarali?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Jesu posle, kad su razgovarali međusobom i dogovorili se, onda su razgovarali sa nama da onaj ko hoće ići za Hrvatsku ide u te autobuse, ko hoće za Beograd, Novi Sad ili već na drugu stranu da ide.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su, da li se sećate da li su kasnije u konvoju, kada ste došli u Mitrovicu, da li su oni popisali i vas, ne samo ranjenike nego da li se sećate da su Evropski posmatrači (ECMM, European Community Monitoring Mission) popisivali sve osobe koje su bile u tom konvoju?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, jesu popisivali, popisivali su nas u više navrata su popisivali. I taj dan kad smo došli u Mitrovicu i sutradan kad smo kretali iz Sremske Mitrovice opet su nas popisivali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tada nekom od njih rekli šta se desilo s vašim mužem? Da li ste pokazali lekarsku dokumentaciju koju ste imali kod sebe?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, sa njima nisam razgovarala o tome, ja osobno ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi da li ste mom klijentu pokazali lekarsku dokumentaciju koju ste imali kod sebe za vašeg muža?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne ni gospodinu Šljivančaninu nisam pokazala dokumenta, nisam se ni sjetila.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Sada bih još da samo pogledamo jedan dokument zajedno, ovo je... Taj dokument se isto nalazi pored vas. Za moje cenjene kolege iz Tužilaštva ovo je jedan od dokaza sa liste 65ter, ima oznaku 703, to je ustvari taj formular koliko ja shvatam, Vlade Republike Hrvatske, Komisije za zatočene i nestale osobe. Znači na naslovnoj strani je... ima oznaku ERN, gore 01006150. Je li imate ispred sebe gospođu ovaj dokument koji ima nekih desetak otprilike strana, 11?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Je li vam je poznat ovaj dokument?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, to smo morali davati podatke za osobe koje nismo znali gdje su?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete li okrenuti poslednju stranu da mi potvrdite da li se tu nalazi vaš potpis?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, to je moj potpis.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, kad pogledate ovaj formular, jeste li vi popunjavali taj formular ili ste nekom diktirali? Da li je ovo vaš rukopis, pogledajte?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne, to nije moj rukopis, to je ispunjavala gospodična koja je tamo radila.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A vi ste joj davali podatke, je li tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, ja sam davala podatke.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi šta po vama znači reč paravojska? Možete li da nam objasnite vašim jezikom, paravojska, šta je to, koga vi smatrate paravojskom?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Pa po meni, paravojska to je neko ko sam sebe smatra nekakvom vojskom, ko za mene nije obučen vojnik, koji ne pripada nekakvoj, po meni, ja sam znala za Jugoslovensku narodnu armiju i ja nisam znala za nekakve druge vojne ...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, da vas pitam, za vas Jugoslovenska narodna armija nije bila paravojna vojska u to vreme već su to bile neke druge jedinice, je li tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Za mene je Jugoslovenska narodna vojska bila moja vojska.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete okrenuti stranicu. Ovaj formular, stranicu 3, pa pod rednim brojem 8, je li vidite?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Samo malo. Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pod rednim brojem 8 je postavljeno pitanje u tom formularu: "Ko je obavio prisilno odvođenje, zarobljavanje osobe?", pa je tu ponuđeno nekoliko odgovora i vi ste zaokružili pod slovom "D": "Pripadnici ostalih paravojnih

jedinica", pa je pod brojem 9 na pitanje: "Da li znate ko je izvršio odvođenje?", vi ste zaokružili "Da" i rekli ste da se radi o "vukovarskim dečkima u uniformama, Čapalu i Drki". Vidite?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Moje pitanje je sledeće. Ko je Micko Avramović?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Micko Avramović je Martinov dobar prijatelj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je on naknadno vama dao neku informaciju o vašem suprugu i ako jeste, koju?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Prvo, moj Martin je Micka prevezao preko Dunava za vreme svih tih događanja, jer je Mickova ćerka bila u Novom Sadu u bolnici i on ga je, ali oni su bili još od školskih dana prijatelji i onda je Micko došao u bolnicu i pozdravio se sa Martinom, ali je prvo otišao da traži suprugu, jer nije znao gde je ona i rekao je da će se vratiti u bolnicu i u međuvremenu se desilo to što se desilo i on je iz Vukovara... Valjda posle tog pada Vukovara otišao u Njemačku i onda mi je po njegovoj punici, po majci od njegove supruge poručio da je zakasnio... da mi ona kaže da je zakasnio u bolnicu pola sata.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je tom prilikom, u toj poruci, rekao takođe da su vam muža ubili u Negoslavicima, jer ga je tražio Arkan koji je vašeg muža poznao od ranije, da li se sećate da vam je i to poručio?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da, ali on je rekao da je čuo, da je on čuo, da je Martina navodno ubio Arkan u Negoslavicima. On mi je poručio da je čuo, a da je on u bolnicu zakasnio jedno pola sata.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I to je razlog zašto ste ova imena pomenuli u formularu, Čapala i Drka, kao ljude koji su ga odveli, je l' tako?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, mogu li da predložim da se ovaj dokument uvede u dokaze?

SUDIJA PARKER: Da, prihvata se.

sekretar: 107, časni Sude.

prevodioci: 175, ispravka prevodioca.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja više nemam pitanja, ali imam jedan predlog, a to je sledeće. Ako može da se, a to da vidimo kako da se organizuje, pošto je u pitanju svedok Tužilaštva, Odbrana, sva tri tima Odbrane bi volela da izvrše uvid u originalnu onu lekarsku dokumentaciju koja nam je dostavljena u fotokopiji, pre svega iz jednog razloga

što su fotokopije za nas prilično nerazumljive, posebno temperaturni list, tekst ne možemo da ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, ja bih želao da Tužilaštvo ima priliku da postavi dodatna pitanja pre 19.00. Da li vašim predlogom možemo da se bavimo kasnije?

ADVOKAT LUKIĆ: Potpuno se slažem.

SUDIJA PARKER: Gospođo Tuma, imate li dodatnih pitanja?

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA TUMA

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da, samo jedno pitanje časni Sude, tako da ćemo možda imati vremena i za vas. Gospođo Došen, da li me čujete?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Da li je tačno da ste i juče i danas izjavili da su Srbi iz Vukovara otišli iz grada pre nego što je započeo sukob, kao i tokom sukoba?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA TUMA – PITANJE: Kada ste juče i danas govorili o bunarima u Vukovaru gde su ljudi išli po vodu, da li su ljudi u Vukovaru, uopšteno govoreći, znali gde se nalaze ti bunari?

SVEDOKINJA DOŠEN – ODGOVOR: Ne znam da li su znali u Vukovaru dalje, ali mi smo u zgradi, ti gdi sam ja bila, mi smo znali za te kuće da oni... te kuće... svagdje kod nas kad se prave kuće, pravili su se i bunari tako da se pretpostavljalo da svaka kuća maltene ima bunar za bašte, za poljevanje cvijeće i tako, da ne koriste gradsku vodu, imali su bunare.

TUŽITELJKA TUMA: U redu, hvala gospođo Došen. To je sve što sam imala. Hvala.

SUDIJA PARKER: Puno vam se zahvaljujem gospođo Tuma. Gospođo Došen, ovim se završava vaše ispitivanje. Dakle, došli smo do kraja. Pretresno veće vam se zahvaljuje na pomoći i što ste nam bili na rasplaganju tokom ova dva dana i dali svoj iskaz. Sada ste slobodni i možete da nastavite sa svojim uobičajenim životom. Sudski službenik će vam pružiti pomoć. Puno vam se zahvaljujem i ovim je završen naš posao sa vama i nemamo više potrebe za ovom video konferencijskom vezom.

SVEDOKINJA DOŠEN: Hvala i vama.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, imamo još nešto vremena. Vi ste imali jedan predlog?

ADVOKAT LUKIĆ: Da, ja sam hteo da to možda iskoritim u prisutvu predstavnika Sekretarijata uz svedokinju. Problem je što ova medicinska dokumentacija u fotokopiji koja je nama dostavljena je u delovima teško čitljiva. Mi znamo da postoje vrlo jednostavni sistemi fotokopiranja u boji i ja pretpostavljam da sada već u Zagrebu ili može da se obezbedi jedna skenirana fotokopija u boji ovih dokumenata, ili, ako je moguće da svedok da predstavniku Tužilaštva originale da mi izvršimo uvid i da se to onda vrati. Odmah ću da kažem da nam je problem, pre svega, sa temperaturnim listom gde uopšte ne možemo da vidimo šta piše, a to nam je važan dokument, to sigurno shvatate.

SUDIJA PARKER: Gospodo Tuma, da li je original onaj dokument koji je ponuđen u spis?

TUŽITELJKA TUMA: Dokument koji ovde imamo u Tužilaštvu je fotokopija, ali morala bih da to ispitam, jer mi raspoložemo izvesnim informacijama da je original dat Sekretarijatu, tako da ovo ne mogu da kažem sa apsolutnom sigurnošću.

SUDIJA PARKER: Moguće je da ukoliko je svedokinja ranije svedočila da je to u prethodnom nekom predmetu bilo uvršteno u spis.

ADVOKAT LUKIĆ: Mi smo juče od svedokinje čuli da se ti dokumenti, originalni, nalaze kod nje. Ona je to juče izjavila. Da ona to ima kod sebe i ja mislim da ona sada čak klima potvrdno glavom.

SUDIJA PARKER: Ukoliko je to slučaj, mogu li da zamolim sudskog službenika koji je sada sa njom, ukoliko bi on mogao da to donese u Hag kako bi ti originali mogli da se kopiraju na pažljiv način. Izgleda da je to izvodljivo gospodine Lukiću. I onda kad se to donese Odbrana bi mogla da pogleda te dokumente kad joj to bude odgovaralo, ali sam uvren da je bolje ukoliko originale vratimo gospođi Došen čim to bude moguće. Dakle, gospodine Lukiću, pretpostavljam da nećemo moći da vam izađemo u susret. Hvala vam na tome. Da li imate još nešto što biste želeli da kažete gospođu Tuma?

TUŽITELJKA TUMA: Ne, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Gledam na sat, mislim da nema smisla da počnemo sa sledećim svedokom budući da imamo još samo sedam minuta tako da je ovim završen današnju pretres i nastavićemo sutra u 14.15.

